

พฤติกรรมกรออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2555

พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2555

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัท
พัฒนาอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตรการพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภูริเนียม.

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาจำนวนเงินออม รูปแบบ การออม
จุดมุ่งหมายในการออม และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research
method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 258
ตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติขั้นพื้นฐาน
และการทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการออมใช้การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้นตรง (Multiple
Linear Regression)

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่า พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์โดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน และจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ
29.37 โดยที่จุดมุ่งหมายของการออมของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน
ผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว แต่จำนวนเงินออมของผู้ออมยังต่ำอยู่ ดังนั้นควรหา
มาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น โดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมให้เพิ่ม
สูงขึ้นเพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้มีความต้องการการออมมากขึ้น หรือสถาบันการเงินควรมีการ
ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คน ทำให้การออมลดลง 1.756 จึง
ควรมีการวางแผนครอบครัวเพื่อไม่ให้มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากเกินไป จำนวนค่าใช้จ่ายใน
ครอบครัวที่เพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้จำนวนเงินออมของ ลดลง 0.881 บาท ดังนั้นจึงต้องมีการ
วางแผนด้านค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม

SAVING BEHAVIOR AND FACTORS AFFECTING SAVING OF OFFICER
IN REAL ESTATE COMPANY

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics degree in Economics of
Human Development at Srinakharinwirot University

May 2012

Kritapas Lerdsongkram. (2012). *Saving Behavior and Factors Affecting Saving in Real Estate Company* Master 's Project M.Econ. (Economics of Human Development). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Aotip Ratniyom.

The purpose of this research is to study the amount of saving money, saving scheme and factors that affect to the saving of Property Development Company. This research is quantitative research using survey research method and collect data by questionnaire. Number of sample size is 258. The data were statistically analyzed using basic statistics. The factors that affect to saving is analyzed by linear static method using linear regression analysis (Multiple Linear Regression)

The result of saving behavior study found that saving behavior and saving scheme of Property Development Company's employees mostly save in financial institutions and saving amount is less than 5,000 Baht. The purpose of saving is for emergencies. Moreover, when considering on the factor that affect saving of Property Development Company's employees, the result show that income per month is significantly effect on saving in positive way but amount of spending on service and goods per month as well as number of family members is significantly effect on saving in negative way with 99.99 percent confidence level

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์” สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและความกรุณาในการให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาทั้งในเชิงวิชาการ และการปฏิบัติงานวิจัยให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย ตลอดจนให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ และ อาจารย์ประภาพร เพ็ญพูลสกุล ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ 5 บท และให้คำแนะนำเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาและวิชาการมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ตอบแบบสอบถาม และเพื่อน ๆ ทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้การสนับสนุนอย่างดี ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครอบครัว คณาจารย์ทุกท่าน ในสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แก่ผู้วิจัย

กฤตภาส เลิศสงคราม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	7
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
สมมติฐานในการวิจัย.....	13
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม.....	14
ทฤษฎีเกี่ยวกับรายได้.....	19
ทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์.....	19
ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ.....	22
พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลา.....	23
ทฤษฎีรายได้ถาวร.....	24
รูปแบบการออม.....	26
การออมในสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์.....	27
การออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม.....	30
สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่กำหนดการออม.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	36
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	36
วิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก.....	81
ภาคผนวก ข.....	84
ภาคผนวก ค.....	87
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	88

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การออมเบื้องต้นของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553.....	2
2 จำนวนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	31
4 จำนวนและร้อยละของพนักงาน บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคล.....	37
5 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำแนกตามข้อมูล ทางเศรษฐกิจและสังคม.....	39
6 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำแนกตามข้อมูล ส่วนบุคคลและจำนวนเงินออม	41
7 จำนวน และร้อยละของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำแนกตามข้อมูล ทางเศรษฐกิจและสังคม และจำนวนเงินออม.....	43
8 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ออม ในสถาบันการเงินโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	45
9 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ออม ในสถาบันการเงินโดยจำแนกตามข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม	47
10 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์กับรูปแบบการออม	49
11 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และการออมที่ไม่ใช่ สถาบันการเงิน.....	50
12 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามจุดมุ่งหมาย ในการออม.....	51
13 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญของ t ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	54
14 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญของ t ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	56

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การออมและการลงทุนในประเทศไทย.....	1
2 กรอบแนวคิดในการวิจัยพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงาน บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	10
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดในการ วิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการออมบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์.....	11
4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการออม.....	16
5 การบริโภคตามวัฏจักรของชีวิต.....	20
6 รูปแบบการออมของประเทศไทย.....	22
7 อายุกับระดับการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การออมถือเป็นการวางแผนจัดสรรทางการเงินอีกรูปแบบหนึ่ง การสะสมเงินหรือการออมเงินทำให้ผู้ออมมีความมั่นคง ทางด้านกระแสรายได้ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค หรือการเก็บสะสมสินทรัพย์ ที่มีสภาพคล่องสูงสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้เร็ว ผู้มีงานทำได้รับค่าตอบแทนในรูปของค่าจ้าง เงินเดือน หรือรายได้ เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อ ซื้อสินค้าและบริการในชีวิตประจำวัน แต่อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาแห่งการทำงานหารายได้สำหรับบุคคล ทำได้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งของช่วงชีวิตเท่านั้น หากเจ็บป่วยประสบอุบัติเหตุ สุขภาพไม่แข็งแรง หรืออายุการทำงานสิ้นสุดลงตามกำหนดเวลา การออกจากงาน บุคคลก็จะขาดรายได้หรือไม่มีรายได้ที่เป็นตัวเงินจากค่าจ้างหรือเงินเดือนอีกต่อไป แต่การบริโภคและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันยังคงมีอยู่ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ แม้ไม่มีงานทำ เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรและเก็บสะสมรายได้บางส่วนไว้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในช่วงที่ไม่มีรายได้ เงินที่เก็บสะสมไว้หรือเงินออม โดยทั่วไปการออมเกิดขึ้นจากการที่บุคคลมีรายได้ มากกว่าค่าใช้จ่าย แนวทางในการเพิ่มเงินออม ให้แก่บุคคลกระทำได้โดยการใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษให้มากขึ้น หรือการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อเพิ่มค่าตอบแทน และการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง เป็นแหล่งที่มาของรายได้และเพิ่มจำนวนเงินออมได้ด้วย การออมมีอิทธิพลในระดับบุคคลและต่อระบบเศรษฐกิจการลงทุนโดยรวมของประเทศ เพราะหากประชาชนในประเทศ มีการเก็บออมรวมในระดับสูงก็จะทำให้ประเทศสามารถนำเงินออมไปใช้เป็นแหล่งเงินทุนได้อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจ โดยใช้ฐานเงินทุนจากเงินออมของประชาชนในประเทศเป็นหลัก จะเสริมสร้างการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพให้กับประเทศได้ การออมในระดับสูงส่งผลโดยตรงกับความมั่นคงทางสถานะทางเศรษฐกิจ และเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจ

เนื่องจากการออมถือเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต มีการขยายการผลิต การจ้างงาน การลงทุน การกระจายรายได้ การขยายสินเชื่อทางธุรกิจ ทำให้เกิดการจ้างงานในระดับสูง และลดความผันผวนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการออมในระดับสูงจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไม่ต้องอาศัยแหล่งกู้ยืมเงินลงทุนจากต่างประเทศ แม้เศรษฐกิจจะถดถอยก็สามารถพึ่งพิงการออมภายในประเทศ ทำให้เศรษฐกิจพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2553)

จากสถิติเปรียบเทียบการออมของประเทศไทย กับประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน โดยคำนวณจากอัตราส่วนการออมของประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ตัวอย่างเช่น ประเทศฟิลิปปินส์ เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น พบว่าการออมของประเทศไทย อยู่ที่ระดับร้อยละ 31.6 เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งสูงกว่าประเทศที่กล่าวมาข้างต้นยกเว้นประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ขณะที่เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย พบว่าประเทศเหล่านี้มีอัตราการออมเทียบเท่ากับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ที่ต่ำกว่าประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ บางประเทศอธิบายได้จากหลายสาเหตุ เช่น การที่ประเทศพัฒนาเหล่านี้มีการจัดเก็บภาษีในระดับที่สูงมาก ทำให้เงินได้สุทธิและเงินออมลดลง อีกทั้งการมีระบบสวัสดิการที่ดี ทำให้ประชาชนได้รับการดูแลช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากรัฐบาลไม่มีความกังวลเมื่ออายุมากขึ้น หรือไม่ได้ทำงาน จึงไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการออมเมื่อเทียบกับประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งมีระบบสวัสดิการที่ยังไม่แน่นอนและรองรับเพียงพอประชากรจึงเล็งเห็นความสำคัญของการออม เพื่อการใช้จ่ายและดูแลตนเองเมื่ออายุมากขึ้น ประกอบกับประเทศพัฒนาแล้ว สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยได้ง่าย ทำให้ไม่จำเป็นต้องออมเงินเพื่อใช้ในการยามฉุกเฉิน ประกอบกับวัฒนธรรมการบริโภคนิยมของประเทศดังกล่าว จึงทำให้มีการออมเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) น้อยกว่าประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งประเทศไทย

แหล่งเงินทุนที่สำคัญของประเทศไทยมาจาก 2 แหล่งคือ แหล่งเงินทุนภายในประเทศ (Domestic Saving) และแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ (Foreign Saving) แหล่งเงินทุนจากต่างประเทศได้มาจากการออมจากต่างประเทศ ซึ่งถูกนำเข้ามาในระบบเศรษฐกิจ ผ่านการกู้ยืมอาจทำให้เศรษฐกิจของประเทศขาดเสถียรภาพในระยะยาวเนื่องจากต้องชำระหนี้ต่างประเทศ ดังนั้นการพึ่งพิงแหล่งเงินทุนภายในประเทศจึงทำให้รัฐบาลมีเงินลงทุน ในการพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง และยังยืนแม้เศรษฐกิจจะถดถอย หรือเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ แหล่งเงินทุนภายในประเทศได้มาจากการออมของประชาชนและหน่วยธุรกิจในประเทศ ได้แก่ การออมของภาคครัวเรือน การออมส่วนบุคคล การออมของหน่วยธุรกิจ การออมของภาครัฐ การออมของรัฐวิสาหกิจ และภาคสถาบันการเงิน หากพึ่งพิงแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ หรือเงินออมของภาคต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยเงินกู้เงินช่วยเหลือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินโอน หากการพัฒนาประเทศ ต้องพึ่งพิงเงินทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของหนี้สาธารณะซึ่งจะทำให้มีผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจโดยรวม และรุนแรงเพิ่มขึ้นเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

ตาราง 1 การออมเบื้องต้นในประเทศไทย (GDS) ณ ราคาปัจจุบัน

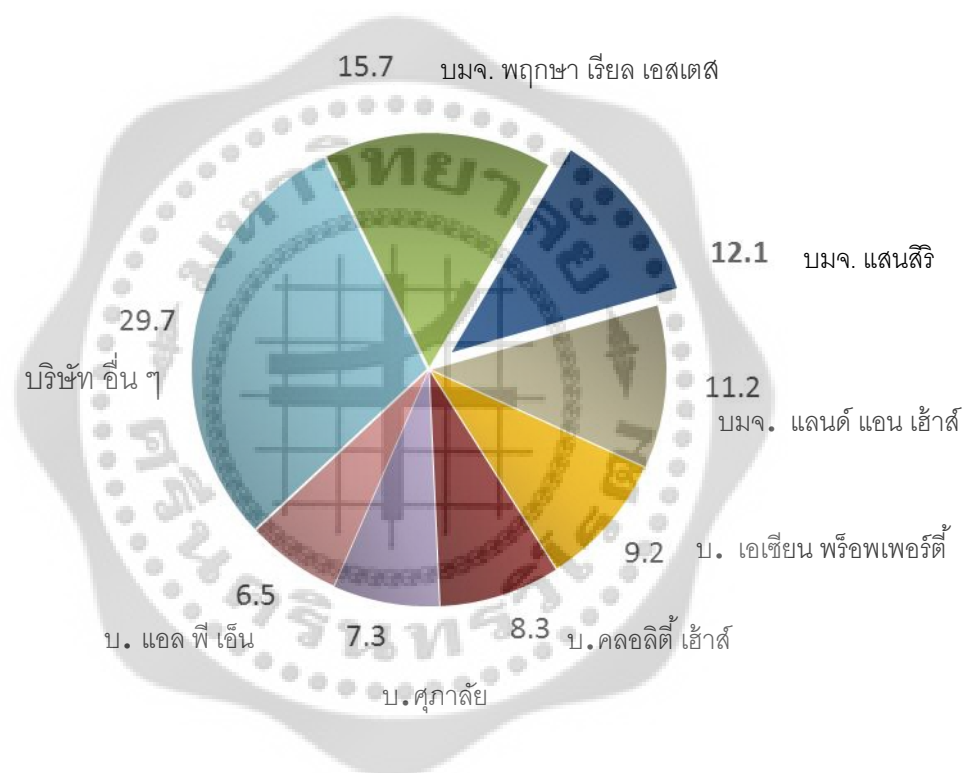
หน่วย : พันล้านบาท

	ปี พ.ศ.				
รายการ	2549	2550	2551	2552	2553
การออมเบื้องต้นในประเทศไทย	2,353.7	2,853.8	2,807.3	2,730.84	3,123.06
ค่าความคลาดเคลื่อน	-125.67	11.69	-98.26	-24.11	-133.726
การออมเบื้องต้น	2,479.38	2,842.11	2,905.56	2,754.94	3,256.786
การออมสุทธิ	1,253.08	1,552.44	1,442.46	1,283.28	1,689.706
การออมสุทธิภาคเอกชน	750.76	1107.38	1104.27	1133.42	1378.3
- ภาคครัวเรือน	415.9	653.04	614.39	669.61	844.588
- ภาคธุรกิจ	334.86	454.34	489.88	463.81	533.712
การออมสุทธิภาครัฐ	502.32	445.06	338.18	149.86	311.406
- ภาครัฐบาล	338.96	260.05	151.95	-33.87	126.611
- ภาครัฐวิสาหกิจ	163.36	185	186.23	183.73	184.795

ที่มา: สำนักนโยบายการออมและการลงทุนกระทรวงการคลัง

จากตาราง 1 แสดงถึงการออมเบื้องต้นของประเทศไทยย้อนหลัง 5 ปีแสดงจำนวนเงินออมของภาคเอกชนและการออมภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ โดยการออมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ตามทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ การเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการขยายตัวด้านการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น ทำให้การออมภาคเอกชนทั้งการออมเบื้องต้น และการออมสุทธิเพิ่มสูงขึ้นด้วย ในแง่บุคคลการออมที่เพิ่มสูงขึ้นอาจจะเนื่องจาก การมีจุดมุ่งหมายหรือการวางแผนทางการเงินที่เป็นสาเหตุสำคัญในการออมคือการมีเงินสำรองไว้ใช้ในกรณีจำเป็น หรือต้องการผลตอบแทน ในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผลที่ จากการนำเงินไปลงทุน ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง การฝากกับสถาบันการเงิน การซื้อพันธบัตรรัฐบาล การซื้อหลักทรัพย์ การซื้อกองทุน หรือซื้อสินทรัพย์ การออมเงินที่มาก

ขึ้นในแต่ละปีเนื่องจาก ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออมมีเพิ่มขึ้นหากผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในการออมมากขึ้นเท่าใด ก็จะเป็นสิ่งจูงใจในการออมเงินมากขึ้นเท่านั้น มูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน ผู้ออมจะตัดสินใจทำการออมมากขึ้นและยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจ การลงทุน การขยายตัวและการจ้างงานในภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ผู้วิจัยให้ความสนใจต่อภาคอสังหาริมทรัพย์เนื่องจากเป็นภาคธุรกิจที่เป็นพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และการพักอาศัยที่มีพื้นที่ครอบคลุมทั่วประเทศและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงโดยมีส่วนร่วมแบ่งของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่แบ่งได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ยอดขายของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แบ่งตามร้อยละ

หมายเหตุ คำนวณตามยอดขายปี 2554: รายงานผลประกอบการปี 2554

จากภาพประกอบ 1 สรุปภาพรวมยอดขาย บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีการรายงานต่อตลาดหลักทรัพย์ปี 2554 พบว่าบริษัทที่มีผลประกอบการสูงสุด ได้แก่ บมจ. พุกชา เรียลเอสเตส ยอดขาย 25,554 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.7 บมจ. แสนลิริ ยอดขาย 20,681 ล้านบาท คิดเป็น

12.1 บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ ยอดขาย 19,200 ล้านบาท คิดเป็น 11.2 บ. เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้ มียอดขาย 13,840 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 9.2 บริษัท ควอลิตี้เฮาส์มียอดขาย 10,032 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 8.3 บริษัทศุภาลย์ มียอดขายรวม 10,885 คิดเป็นร้อยละ 7.3 บริษัท แอล พี เอ็น ดีเวลลอปเม้นท์ 15,000 ล้านบาท มียอดขาย คิดเป็น ร้อยละ 6.5 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคเอกชน ซึ่งเป็นแหล่งการจ้างงาน ที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ อัตราส่วนของการออม เบื้องต้นและอัตราการออมสุทธิ ที่มีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น จากการสำรวจภาวะการมีงานทำ จำแนกตาม อุตสาหกรรม พบว่าจำนวนผู้มีงานทำยังคงอยู่ในอัตราที่สูง และระดับการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 2 จำนวนพนักงานในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกตามยอดขายปี 2554

ลำดับ	บริษัท	พนักงาน	จำนวน
1	บมจ. พุกกา เวียลเอสเตส	ผู้บริหารและพนักงาน	4,200
2	บมจ. แส่นสิริ	ผู้บริหารและพนักงาน	2,400
3	บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์	ผู้บริหารและพนักงาน	716
4	บมจ. เอเชียน พร็อพเพอร์ตี้	ผู้บริหารและพนักงาน	1,060
5	บ. ควอลิตี้เฮาส์	ผู้บริหารและพนักงาน	1,071
6	บมจ. ศุภาลย์	ผู้บริหารและพนักงาน	530
7	บมจ.แอล.พี.เอ็น ดีเวลลอปเม้นท์	ผู้บริหารและพนักงาน	800
8	อื่น ๆ	ผู้บริหารและพนักงาน	2,500

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2554). รายงานประจำปีบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

จากตาราง 2 แสดงจำนวนพนักงานในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มียอดขายสูงที่สุดในปี 2554 เรียงตามลำดับซึ่งพนักงานในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยรวมประมาณ 800,000 ล้านบาท และเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจการรับเหมาก่อสร้าง การออกแบบตกแต่งวัสดุก่อสร้าง การออกแบบสถาปัตยกรรม กับโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจอื่นๆ การประกอบธุรกิจด้านพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ มีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัดและทักษะ ความชำนาญเฉพาะด้านสูง เนื่องจากเป็นงานเกี่ยวข้องกับโครงสร้าง การออกแบบ ความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัยความแม่นยำในการพัฒนาและตรวจสอบโครงการที่มีคุณภาพสูง ส่งผลให้มี

อัตราค่าจ้างที่อยู่ในระดับสูง และมีค่าตอบแทนพิเศษ เพื่อรักษาและจูงใจพนักงานกลุ่มดังกล่าว ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจ ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากเป็นผู้มีรายได้สม่ำเสมอ ทั้งรายได้ประจำและรายได้ อื่น ๆ เช่น โบนัส ค่าคอมมิชชัน ค่าตอบแทนพิเศษอื่นๆ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และได้รับข้อมูลด้านการ ส่งเสริมการออมจากบริษัทและการนำเสนอผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ จากธนาคารและสถาบัน การเงินอย่างต่อเนื่อง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่เกี่ยวกับ รูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายในการออม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในด้านรูปแบบ การออมจำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายของการออม
2. ได้ถึงทราบปัจจัยที่มีผลต่อการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการกำหนดแนวทางส่งเสริมการออม ในรูปแบบต่างๆ สถาบันการเงินใช้กำหนดผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และจัดหาแหล่งเงินออม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชา ของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แห่งหนึ่ง จำนวน 725 คน ณ 31 ธันวาคม 2554

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple Random Size) โดย การสุ่มจากพนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชา ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตร Yamane และกำหนดความ เชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกิน ร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 258 ตัวอย่าง จากนั้นใช้ วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย หรือตามความสะดวก (Accidental Sampling or Convenience Sampling) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. พฤติกรรมการออม

1.1 จำนวนเงินออม

1.2 รูปแบบการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1.2.1 การออมในสถาบันการเงิน ประกอบไปด้วย

- 1) การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์
- 2) ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์
- 3) ซื้อกองทุนต่างๆ
- 4) ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต
- 5) พันธบัตรรัฐบาล
- 6) สลากออมสิน, สลาก ธ.ก.ส.

1.2.2 การออมในรูปสินทรัพย์(ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน) เช่น ลงทุนในกองทุนอสังหาริมทรัพย์ การซื้ออสังหาริมทรัพย์ ทองคำ เครื่องประดับ รถยนต์ หรือสินทรัพย์อื่น ๆ

1.3 จุดมุ่งหมายของการออม

- 1) เพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต
- 2) เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน
- 3) เพื่อซื้อสินทรัพย์
- 4) เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว
- 5) เพื่อการลดหย่อนภาษี
- 6) เพื่อผลตอบแทน
- 7) เพื่อเป็นทุนการศึกษา

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงาน บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
จำแนกเป็น

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ตำแหน่งงาน

- 4) สถานภาพการสมรส
- 5) ระดับการศึกษา
- 6) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

2.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

- 1) อายุงาน หมายถึง อายุการเป็นพนักงานของกลุ่มตัวอย่าง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554
- 2) รายได้ต่อเดือน หมายถึง ผลตอบแทนจากการทำงาน

ที่ได้รับในรูปแบบที่เป็นเงินบาท

- 3) ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคและการบริโภคต่อเดือน
- 4) ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ หมายถึง ค่ารักษาพยาบาล ที่ใช้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ จำนวนเงินออมต่อเดือน

2.3 การแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนา

อสังหาริมทรัพย์ กับปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดไว้ โดยการนำเอาสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) มาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งสามารถกำหนดเป็นสมการการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้สมการดังนี้

$$S = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + b_{10}X_{10} + e$$

โดยที่	S	=	จำนวนเงินออมต่อเดือนของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบเงินบาท
	X_1	=	เพศ
	X_2	=	อายุ(ปี)
	X_3	=	สถานภาพการสมรส
	X_4	=	ตำแหน่งงาน
	X_5	=	ระดับการศึกษา(ปี)
	X_6	=	จำนวนสมาชิกในครอบครัว(คน)
	X_7	=	อายุงาน(ปี)
	X_8	=	รายได้ต่อเดือน(บาท)
	X_9	=	ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน(บาท)
	X_{10}	=	ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน(บาท)
	$b_0, b_1, b_2, \dots, b_{10}$	=	พารามิเตอร์
	e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **พฤติกรรมการออม** หมายถึง การกระทำหรือลักษณะที่แสดงออกในรูปจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 **จำนวนเงินออม** หมายถึง จำนวนเงินออมที่ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เก็บสะสมไว้สำหรับการออม

1.2 **รูปแบบการออม** หมายถึง วิธีการเก็บสะสมเงินออม ในลักษณะที่เป็นรูปตัวเงิน และการซื้อสินทรัพย์ในลักษณะต่าง ๆ

1.2.1 **สถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์** หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ระดมเงินออม ให้กู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการเงินไปเพื่อการบริโภคหรือเพื่อดำเนินธุรกิจ โดยจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ออม และคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืม

1.2.2 **สถาบันการเงินอื่นที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์** หมายถึง สถาบันการเงินที่จัดตั้งเพื่อดำเนินธุรกิจเฉพาะสาขาของเศรษฐกิจที่ระบุไว้ในกฎหมายควบคุม จัดเป็นสถาบันการเงิน นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์และธนาคารกลางที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับด้านสินเชื่อ

1.3 **จุดมุ่งหมายในการออม** หมายถึง เป้าหมายในการออม หรือประโยชน์สุดท้ายที่ผู้ที่มีเงินออม คาดว่าจะได้รับการออมและผลตอบแทนในอนาคต

2. **ปัจจัยที่มีผลต่อการออม** หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออม และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลต่อการออม

ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย

2.1 เพศ หมายถึง เพศ ชาย หญิง

2.2 อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 สถานะภาพการสมรส หมายถึง สถานะภาพ โสด สมรส อย่างร้าง หม้าย

2.4 ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ศึกษา ตั้งแต่ระดับ ปวช.-ปริญญาโท

2.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว หมายถึงจำนวนสมาชิกในครอบครัวรวมกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.6 อายุงาน หมายถึง ระยะเวลา(จำนวนปี)ที่ปฏิบัติงานในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

2.7 ตำแหน่งงาน หมายถึง พนักงานระดับปฏิบัติการ และพนักงานระดับบังคับบัญชา ที่ทำงานในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประกอบด้วย

1) พนักงานระดับปฏิบัติการ หมายถึงพนักงานระดับ 2-5 ที่ยังไม่มีผู้ได้บังคับบัญชา

2) พนักงานระดับบังคับบัญชา หมายถึงพนักงานระดับ 6 ที่มีผู้ใต้บังคับบัญชา
ระดับหัวหน้างาน ถึง ระดับผู้จัดการ

3. รายได้ต่อเดือน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับในรูปตัวเงินต่อเดือน ประกอบไปด้วย

3.1 รายได้ประจำ หมายถึง เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทน
ในการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ คำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้
และหมายรวมถึง เงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วยทั้งนี้ไม่ว่าจะ
กำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะหรือวิธีการใด ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา
โบนัส ค่าตอบแทนพิเศษ เป็นต้น

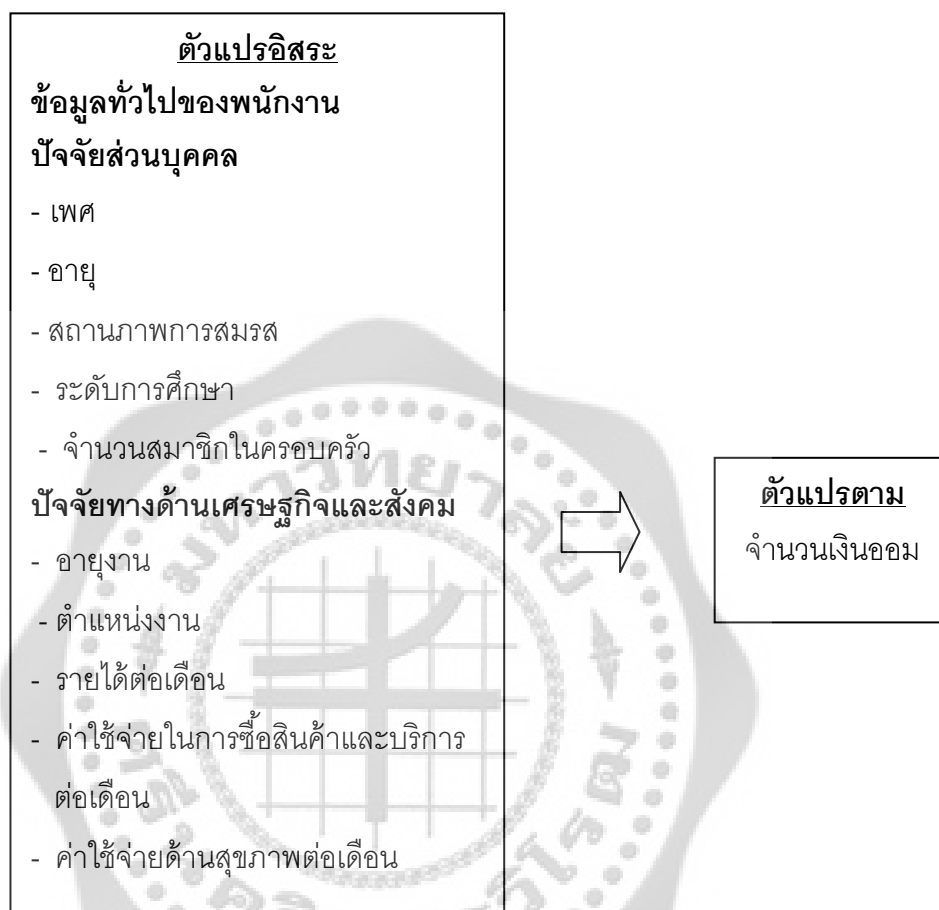
3.2 รายได้อื่น หมายถึง รายได้ที่มิได้เกิดจากการปฏิบัติงานประจำภายในบริษัท
ได้แก่ ค่าเช่า ดอกเบี้ยรับ เงินปันผล กำไร

4. ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าอุปโภคต่อ
เดือน รวมค่าใช้จ่ายในการผ่อนบ้าน ผ่อนรถยนต์

5. ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ หมายถึง ค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลเฉลี่ยต่อเดือน
ที่ใช้ในการรักษาในโรงพยาบาล คลินิก สถานพยาบาล หรือการซื้อยามารับประทานเอง

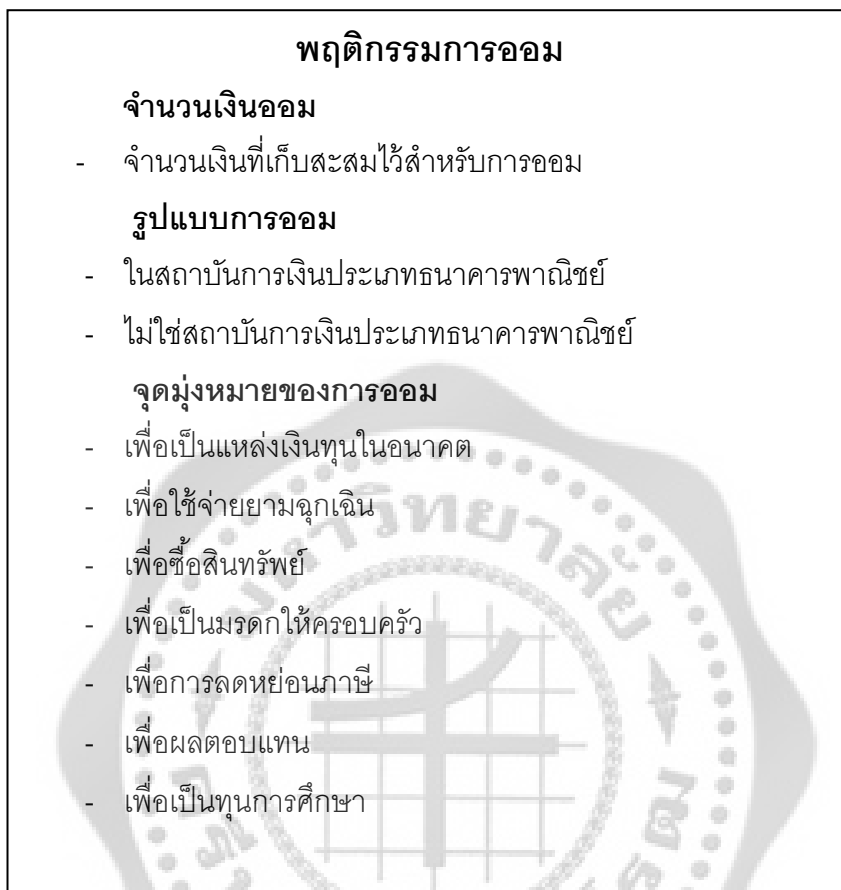
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

พฤติกรรมกรรมการของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ภาพประกอบ 3 แสดงพฤติกรรมกรรมการ ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศหญิง มีผลต่อการออมในทางบวก โดยเพศหญิงมีแนวโน้มการออมมากกว่าเพศชาย
2. อายุ ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในทางบวก อายุเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มจะออมมากขึ้น
3. สถานภาพการสมรส ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ในทางบวก
4. ระดับการศึกษา ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในทางบวก
5. ตำแหน่งงาน พนักงานระดับบังคับบัญชา มีอัตราการออม มากกว่าพนักงานระดับ
ปฏิบัติการ
6. อายุงาน ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในทางบวก
7. รายได้ต่อเดือน ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในทางบวก
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่งผลต่อการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ในทางลบ
9. ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน ส่งผลต่อจำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์ ในทางลบ
10. ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ต่อเดือน ส่งผลต่อจำนวนเงินออมในทางลบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออม โดยได้นำเสนอตามหัวข้อ และรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออม
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริโภคและรายได้
3. ลักษณะการออมของประเทศไทย
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

เนื่องจากรายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการออมและการใช้จ่าย ตามทฤษฎีการใช้จ่าย อุปโภคบริโภค(การออม) จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ การออมมีความสัมพันธ์กับรายได้หลังหักภาษี ถ้ารายได้หลังหักภาษีสูงขึ้น ความสามารถในการออมจะเพิ่มสูงขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อรายได้หลังหักภาษีเพิ่มสูงขึ้นแล้ว การออมจะเพิ่มสูงขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการกระจายของรายได้ อีกด้วย ซึ่งสามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างรายได้ที่สามารถใช้สอยได้จริงกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และปริมาณการออมได้ดังนี้(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2547: 20-24)

$$Y = C + S$$

กำหนดให้ Y = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริง(รายได้หลังหักภาษี)

C = ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

S = ปริมาณการออม

การออม (Saving) หมายถึง ในส่วนของบุคคล ถ้าบุคคลใช้จ่ายรายได้ของเขาไปในการบริโภคน้อยกว่ารายได้ที่ได้รับ รายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเรียกว่า เงินออม สามารถเขียนเป็นสมการการออม (รัตน สหายคณิต. 2537: 37-41) ได้ดังนี้

$$Y_d = C + S$$

$$S = Y_d - C$$

โดยที่ Y_d คือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล
 C คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค
 S คือ การออม

จากการศึกษาเกี่ยวกับการออมมีความเกี่ยวข้องกับรายได้และการบริโภค จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาทฤษฎีของรายได้ และ ฟังก์ชันการบริโภค เพราะรายได้เป็นตัวกำหนดการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค โดยสมการการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$C = a + bY_d$$

โดยที่ C = ระดับการบริโภค
 a = ระดับการบริโภคต่ำสุดที่ไม่ขึ้นกับระดับรายได้สุทธิ
 b = ระดับการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อรายได้สุทธิเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย
 Y_d = ระดับรายได้ส่วนบุคคล

และเมื่อแทนสมการการบริโภคลงในสมการข้างต้นจะได้

$$S = Y - a - bY_d$$

หรือ

$$S = -a + (1-b)Y_d$$

สมการที่ได้คือสมการการออม แสดงให้เห็นว่าระยะสั้น การออมมีความสัมพันธ์กับรายได้ในทิศทางเดียวกัน แต่เมื่อรายได้เท่ากับศูนย์ การออมจะเท่ากับ $-a$ ต่อเมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้นแล้ว การออมจึงเพิ่มขึ้นตาม แต่จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนเท่ากับ $(1-b)$ ของระดับรายได้

1.1 ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม

ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม (Average Propensity to Save: APS) เป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินออมกับรายได้ (รายได้ที่จับจ่ายใช้สอยได้จริง) มีค่าเท่ากับอัตราส่วนระหว่างปริมาณการออมกับรายได้ นั่นคือการออมเป็นสัดส่วนเท่าใด ของระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคล ซึ่งสามารถแสดงเป็นสมการได้ดังนี้ (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2544: 53)

$$APS = \frac{S}{Y_d}$$

เนื่องจากการออมอาจจะต่ำกว่า เท่ากับ หรือมากกว่าระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคล ณ เวลา นั้นก็ได้ ดังนั้น จึงทำให้ค่า APS อาจมีค่าน้อยกว่าศูนย์ (ค่าติดลบ) เท่ากับศูนย์ หรือมากกว่าศูนย์ (ค่าเป็นบวก) ก็ได้ขึ้นอยู่กับรายได้สุทธิส่วนบุคคล ถ้าหากค่า APS มีค่าเป็นบวก สามารถสรุปได้ว่า เมื่อระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลสูงขึ้นเรื่อยๆ ค่า APS ก็สูงขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน

1.2 ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม

ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (Marginal Propensity to Save: MPS) คือค่าที่บอกให้ทราบว่า เมื่อรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงเปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2544: 50)

$$MPS = \frac{\Delta S}{\Delta Y_d}$$

จากหลักการที่ว่า เมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น บุคคลจะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น MPS จะมีค่ามากกว่าศูนย์ แต่น้อยกว่า 1

1.3 ทฤษฎีการออมกับระดับราคา

ระดับราคาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ถ้าระดับราคาสินค้าสูงขึ้นอำนาจในการซื้อสินค้าจะลดลง หมายถึงการใช้จ่ายเงินจำนวนเท่าเดิม จะซื้อสินค้าได้น้อยลง ดังนั้น การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคที่แท้จริงจะลดลง หรือการออมที่แท้จริงจะเพิ่มสูงขึ้น การออมที่แท้จริงก็ยังคงเพิ่มขึ้นได้ ตราบเท่าที่การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ชั่วกว่าการเพิ่มขึ้นของระดับราคา ส่วนอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ถ้าผู้บริโภคคาดว่าระดับราคาสินค้าจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างถาวร เป็นระยะเวลานาน ก็อาจคาดได้ว่า ในอนาคตระดับราคาสินค้าจะยิ่งเพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้ผู้บริโภคใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในปัจจุบันมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการออมมีระดับลดลงด้วยเช่นกัน

1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การศึกษาปัจจัย ที่ทำให้คนมีเงินออมพบว่ามาจากหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น การออมเนื่องจากการวางแผนการใช้จ่ายในชีวิต (Life-Cycle Motive) การออมเพื่อเป็นมรดกแก่บุตรหลาน (Bequest Motive) การออมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางรสนิยมการใช้จ่าย (Improvement Motive) การออมเพื่อความต้องการในการซื้อสินค้าคงทน (Down Payment Motive) การออมเนื่องจากผลตอบแทนและการเพิ่มค่าขึ้นของสินทรัพย์ (Inter temporal Substitution Motive) การออมเพื่อการลงทุนทางธุรกิจ (Enterprise Motive) การออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอนในชีวิต (Precautionary Motive) การออมเนื่องจากมีลักษณะนิสัยตระหนี่ (Avarice Motive) และการออมเนื่องจากความรู้สึกที่ต้องการมีอิสระทางการเงิน (Independence Motive) จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์. (1936)

1. ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม หมายถึงผลตอบแทนจากการออมที่สูงขึ้น จะส่งผลต่อความต้องการให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้น เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาที่สั้นลงของพันธบัตรรัฐบาล หรือระยะเวลาที่สั้นลงของการฝากเงินในบัญชีฝากประจำ หรือจำนวนปีของการฝากเงินในรูปแบบประกันชีวิต

2. อำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน ผู้ออมจะตัดสินใจออมมากขึ้นหากพิจารณา ถึงอำนาจซื้อของเงิน ที่มีอยู่ในปัจจุบันว่า จะมีความแตกต่างจากมูลค่าของเงินในอนาคต หมายความว่าจำนวนเงิน 1 บาท ซื้อสินค้าและบริการ ได้ในจำนวนใกล้เคียง หรือเท่ากับการใช้เงิน 1 บาทซื้อสินค้าหรือบริการในอีก 2-3 ปีข้างหน้าหรือมากกว่านั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากการเก็บเงินออมไว้โดยไม่ยอมซื้อสินค้าขณะนี้ บุคคลอาจจะสูญเสียความพึงพอใจ ที่ควรได้รับจาก การซื้อสินค้า ในปัจจุบันมากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการเก็บการออม ทั้งยังเสียเวลารอคอย ที่จะซื้อสินค้าในอนาคตที่อาจมีราคาสูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับ

3. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนัก เช่น พนักงานบริษัทเอกชนระดับต่ำ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวนเงินออมได้จะมีจำนวนน้อยตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ ต่างจากจำนวนเงินออมของผู้บริหารระดับสูงที่จัดสรรเงินออมได้มากกว่า

4. ความแน่นอนของจำนวนรายได้ในอนาคตหลังการเกษียณอายุ หรือไม่มีงานทำ การวางแผนทางการเงินมีผลต่อจำนวนการเก็บออมเพียงพอ หรือมีสินทรัพย์และเงินสำรองมากพอสำหรับการดำรงชีวิตและการรักษาระดับการบริโภค

การศึกษาในทางเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีเกี่ยวกับการออม จึงอาศัยแนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเป็นหลักในการอธิบาย ซึ่งทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่อธิบายเกี่ยวกับการบริโภค เริ่มต้นจากทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้สัมบูรณ์ (Absolute Income Theory of Consumption) ของเคนส์ (Keynes) ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption) ของเจมส์ เอส ดิวเซนเบอรี่ (James S. Duesenberry) ทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life Cycle Theory of Consumption) ของฟรังโก มอดดีเกลียนี (Franco Modigliani), อัลเบิร์ต แอนโด (Albert Ando) และ ริชาร์ด บรัมเบิร์ก (Richard Brumberg) ทฤษฎีสถิตฐานรายได้ถาวร (The Permanent-Income Theory of Consumption) ของมิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman)

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับรายได้และการบริโภค

2.1 ทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์ (Absolute Theory of Consumption)

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีการบริโภคตามแนวคิดของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) เชื่อว่าในระบบเศรษฐกิจที่ผู้บริโภคมีเสรีภาพ ในการเลือกบริโภคสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่ตั้งใจไว้ของครัวเรือนในงวดเวลาหนึ่งจะถูกกำหนดโดยระดับรายได้สัมบูรณ์ในงวดเวลานั้น โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้รายได้ดังกล่าวควรเป็น รายได้ประชาชาติที่สุทธิหลังหักภาษีแล้ว (เป็นรายได้ที่สามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง) จึงอาจเขียนในรูปของสมการดังนี้

$$C = a + bY; a > 0; 0 < b < 1 \quad (1)$$

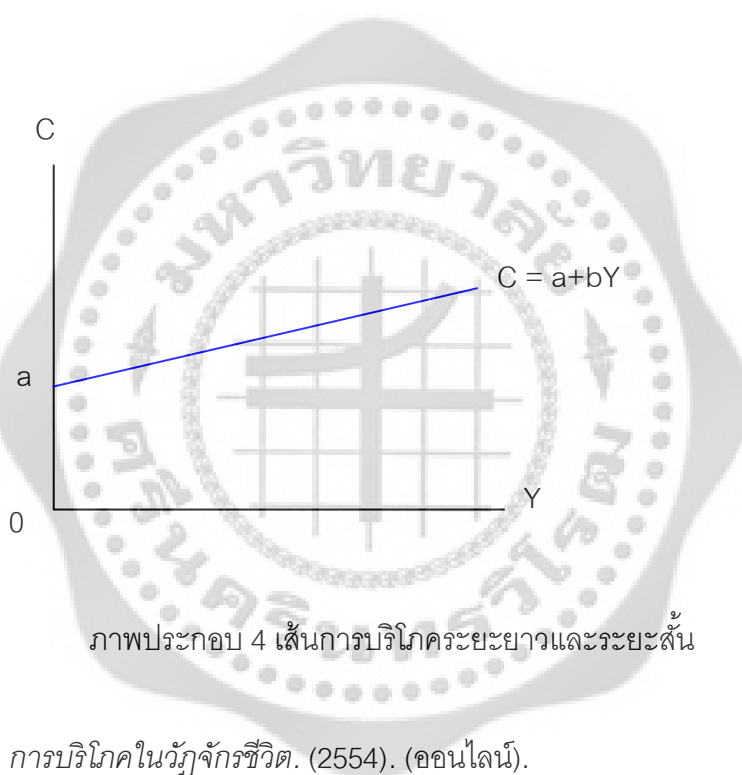
C คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

a คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในขณะที่ยังไม่มีรายได้ (Autonomous Consumptions expenditure) : แม้ว่าบุคคลจะยังไม่มีรายได้ ($Y=0$) แต่เพื่อความอยู่รอดก็ยังคงต้องกินต้องใช้)

b คือ ค่า coefficient ซึ่งแสดงถึงความลาด (slope) ของเส้นการบริโภค นั่นเอง

Y คือ ระดับรายได้ที่สามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง

สามารถนำสมการ (1) มาแสดงโดยรูปภาพได้ ดังนี้

จากสมการ (1) นำมาหารด้วย Y ตลอด จะได้ว่า

$$C/Y = a/Y + b \quad (2)$$

ในที่นี้ C/Y คือ ค่า APC (average propensity to consume : ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค) นั่นเอง บอกให้ทราบว่า รายได้ที่สามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง 1 หน่วย จะถูกจัดสรรไปเพื่อการบริโภค เท่ากับ C/Y หน่วย

และจากสมการ (4) หากพิจารณาเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้น (change in = D) สามารถกล่าวได้ว่าถ้าระดับรายได้ที่สามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริงเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ DY จะทำให้ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเปลี่ยนแปลงไปด้วยเท่ากับ DC ดังนั้น จะได้ว่า

$$\begin{aligned} C &= b/Y \\ C/Y &= b \end{aligned} \quad (3)$$

ในที่นี้ $\Delta C/\Delta Y$ คือ ค่า MPC (marginal propensity to consume : ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค) เป็นค่าความลาดในสมการ (2) นั่นเอง ดังนั้น ค่าของ MPC จึงเท่ากับ $0 < MPC$ เป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ระหว่าง C และ Y ตามแนวคิดนี้ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ได้สัดส่วนกัน (nonproportional relationship) กล่าวคือ เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น ค่า APC จะลดลง ในขณะที่ค่า APC จะมากกว่า MPC ด้วย พิจารณาจากการแทนที่สมการ (5) ในสมการที่ (6) จะได้ว่า

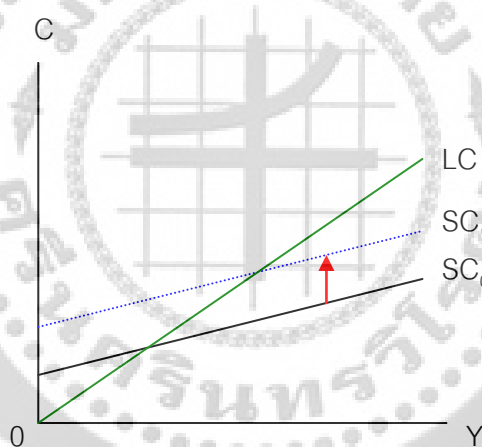
$$APC = a/Y + MPC \quad (4)$$

จากการที่ a และ MPC เป็นค่าคงที่ที่มากกว่า 0 เมื่อ Y เพิ่มขึ้น ค่า a/Y จะลดลง แต่จะไม่ลดลงน้อยกว่า 0 เป็นผลให้ APC ลดลง ในขณะที่ค่า APC จะมากกว่า MPC

ทฤษฎีการบริโภคตามแนวคิดของเคนส์ Keynes ได้รับการยอมรับจากนักเศรษฐศาสตร์มหภาคในสมัยนั้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามมันยังคงถูกใช้ในการศึกษา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-section studies) เท่านั้น ต่อมา คูสเน็ตส์(Kuznets) นักเศรษฐศาสตร์ชาวรัสเซีย แต่พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง C และ Y ของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้ช่วงเวลาของข้อมูลในการศึกษาที่ยาวนานขึ้น พบว่าในระยะยาวความสัมพันธ์ระหว่าง C และ Y เป็นความสัมพันธ์ที่ได้สัดส่วนกัน(Proportional relationship) โดยค่า APC โนมเอียงที่จะมีค่าคงที่ นอกจากนี้ ค่า APC ก็โน้มเอียงที่จะเท่ากับ MPC ด้วย

จากการที่ผลการศึกษาของ คูสเน็ตส์(Kuznets) แสดงความคิดเห็นแตกต่างจากแนวความคิดของเคนส์ (Keynes) ทำให้นักเศรษฐศาสตร์คนอื่นๆ สนใจพัฒนาทฤษฎีการบริโภคขึ้น

ใหม่ เพื่อให้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง C และ Y ได้ดียิ่งขึ้น ในจำนวนนี้นักเศรษฐศาสตร์ที่นิยมตามแนวคิดเคนส์ (Keynes) ก็ได้พยายามหาเหตุผลมาสนับสนุนให้ทฤษฎีตามแนวคิดของเคนส์ (Keynes) ยังคงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คูสเน็ตส์ (Kuznets) อยู่ โดยเห็นว่าเส้นการบริโภคของเคนส์ (Keynes) เป็นเส้นการบริโภคระยะสั้น ในขณะที่การศึกษาของ คูสเน็ตส์ (Kuznets) เป็นเส้นการบริโภคระยะยาวที่ลากออกจากจุดกำเนิด ซึ่งในระยะยาวนั้น เส้นการบริโภคระยะสั้นจะเคลื่อนตัวสูงขึ้นจากตำแหน่งเดิมทั้งเส้น (Shift) ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ เช่น การขยายตัวของชุมชนเมือง การพัฒนาทางด้านการผลิตและการตลาดของสินค้าใหม่ๆ การสูงขึ้นของจำนวนและอายุของประชากร การเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศที่สูงขึ้น การเลื่อนสูงขึ้นของเส้นการบริโภคระยะสั้นนี้เองที่ทำให้ค่า APC ไม่ลดลงแม้ว่าระดับรายได้จะสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์ระหว่าง C และ Y ตามเส้นการบริโภคระยะยาวจะทำให้ค่า APC เท่ากับ MPC ด้วย เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นสามารถแสดงโดยรูปภาพได้ ดังนี้

LC คือ เส้นการบริโภคระยะยาว

SC คือ เส้นการบริโภคระยะสั้น

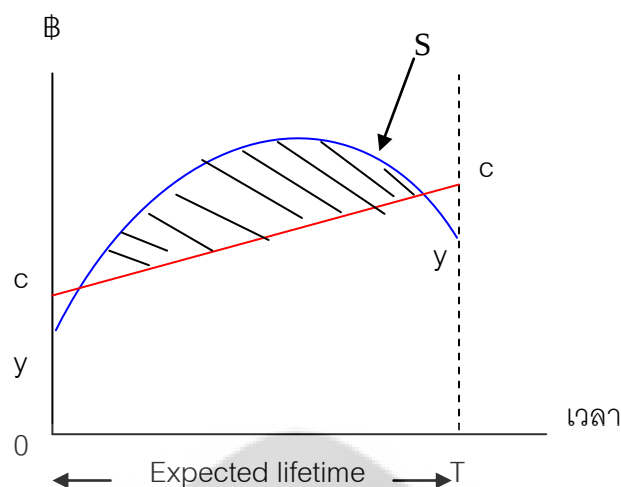
ภาพประกอบ 5 เส้นการบริโภคระยะยาวและระยะสั้น

2.2 ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption)

เจมส์ เอส ดิวเซนเบอรี่ (รัตนา สายคณิต. 2542 : 225-229; อ้างอิงจาก Duesenberry, James S. 1949) ได้พัฒนาทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption) ขึ้นในปี ค.ศ. 1949 ด้วยแนวคิดที่ว่า การบริโภคมิได้มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สัมบูรณ์เท่านั้นแต่จะมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้เปรียบเทียบ (relative income) กับบุคคลอื่นด้วย กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้เมื่อเปรียบเทียบแล้วต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยของคนในสังคม มีแนวโน้มว่า เขาจะใช้จ่ายค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับรายได้ของเขา ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาจะพยายามรักษาระดับการบริโภคของเขาให้ใกล้เคียงกับระดับการบริโภคเฉลี่ยของคนในสังคม ทั้ง ๆ ที่ระดับรายได้ของเขาค่อนข้างต่ำก็ตาม ส่วนบุคคลที่มีระดับรายได้ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยของคนในสังคม จะใช้จ่ายบริโภคค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับรายได้ของเขา เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะระดับการบริโภคของเขาสูงอยู่แล้วเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในสังคม

2.3 ทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life cycle theory of Consumption)

ทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (Life cycle theory of Consumption) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดยนักเศรษฐศาสตร์หลายท่าน เช่น ฟรังโก มอดดิเกลียนี (Franco Modigliani) อัลเบิร์ต แอนโด (Albert Ando) และริชาร์ด บรูมเบิร์ก (Richard Brumberg) ได้เสนอแนวคิดร่วมกัน การบริโภคของบุคคลส่วนใหญ่จะบริโภคเพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุด โดยนำเอารายได้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต หรือรายได้ตลอดชีวิตมากำหนดการบริโภคในขณะใดขณะหนึ่ง และการที่บุคคลออมมีวัตถุประสงค์เพื่อไว้ใช้ในการบริโภคในยามสูงอายุหรือเมื่อไม่มีรายได้จากการทำงาน ซึ่งก็หมายความว่า ระดับการบริโภคของครัวเรือนมิได้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ในงวดเวลาปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ที่เขาคาดว่าจะได้รับในอนาคตอีกด้วยข้อสมมติข้างต้นที่แบ่งให้มีเพียง 2 ช่วงเวลาดูเหมือนจะยังอธิบายแนวคิดของสมมติฐานนี้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร สำหรับในกรณีที่มีหลายช่วงเวลา ตัวกำหนดการบริโภคย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น ช่วงอายุ (เฉลี่ย) ของผู้บริโภคด้วย ถ้าผู้บริโภคมีอายุสูง ยกเว้นกรณีผู้บริโภคมีความเอาใจใส่ในการสะสมความมั่งคั่งเพื่อเป็นมรดก ซึ่งในแบบจำลองนี้ยังถือว่าบุคคลพยายามใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของตนให้หมดสิ้น ถ้าหากทราบว่าจะสิ้นอายุขัยเมื่อใดโดยไม่ตัดสินใจให้ออมเพื่อผู้อื่น (ดังภาพประกอบ 6)

ภาพประกอบ 6 การบริโภคตามวัฏจักรของชีวิต

ที่มา: อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2544: หน้า 110.

2.4 พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลา (Inter-temporal Consumption)

พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลานั้นเป็นแนวคิดที่ว่าจะเลือกบริโภคในปัจจุบันหรือเลือกที่จะบริโภคในอนาคต ซึ่งถ้าหากว่าผู้บริโภคเลือกที่จะบริโภคในอนาคตมากขึ้น ผู้บริโภคจะต้องลดการบริโภคในปัจจุบันลง แล้วเก็บออมเงินนำไปลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อก่อให้เกิดดอกผลสำหรับการบริโภคในอนาคต ซึ่งถ้าหากว่าผู้บริโภคเก็บออมเงินไว้แล้วนำไปลงทุนหรือโดยการให้สินเชื่อ ผู้บริโภคก็จะมีฐานะเป็นผู้ให้กู้ แต่ถ้าหากผู้บริโภคเลือกที่จะบริโภคในปัจจุบันมากกว่าที่จะบริโภคในอนาคต ก็จะมีฐานะเป็นผู้กู้ (ชยันต์ ตันติวิศดาร. 2550: 77)

การบริโภคนั้นผู้บริโภคจะเลือกการบริโภคในปัจจุบัน หรือจะเลือกที่จะบริโภคในอนาคต เพื่อให้ได้ความพอใจสูงสุดเท่าที่จะทำได้ภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณ ซึ่งงบประมาณตลอดช่วงอายุ เป็นดังนี้

$$c + \frac{c'}{1+r} = y + \frac{y'}{1+r} - t - \frac{t'}{1+r}$$

โดยที่ c คือ การบริโภคในปัจจุบัน
 c' คือ การบริโภคในอนาคต
 y คือ รายได้ที่แท้จริงในปัจจุบัน
 y' คือ รายได้ที่แท้จริงในอนาคต
 t คือ ภาษีในปัจจุบัน
 t' คือ ภาษีในอนาคต
 r คือ อัตราดอกเบี้ย

2.5 ทฤษฎีรายได้ถาวร (The permanent income Theory)

มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) มีความเห็นว่าบุคคลจะกำหนดระดับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคโดยอิงกับระดับรายได้ถาวร (permanent income) หรือระดับรายได้ในระยะยาว (Long term income) ที่เขาจะได้รับ ฟรีดแมน จะแบ่งรายได้ และรายจ่ายในการบริโภคในแต่ละปี ออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นถาวร และส่วนที่เป็นชั่วคราวโดยไม่คาดฝัน (transitory) ในระยะยาวแล้ว ส่วนเพิ่มชั่วคราว และส่วนลดชั่วคราวของรายได้จะหักลบกันพอดี และจะเหลือแต่เฉพาะส่วนที่เป็นถาวรเท่านั้น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ (อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2544: 108-109)

$$\text{รายได้} \quad Y_i = Y_p^i + Y_t^i$$

โดยที่ Y_i คือ ระดับรายได้รวมของบุคคลในช่วงเวลาที่ i
 Y_p^i คือ ระดับรายได้ถาวรในช่วงเวลาที่ i
 Y_t^i คือ ระดับรายได้ชั่วคราวในช่วงเวลาที่ i

$$\text{การบริโภค} \quad C_i = C_p^i + C_t^i$$

โดยที่ C_i คือ ระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภครวมของบุคคลในช่วงเวลาที่ i
 C_p^i คือ ระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคถาวรในช่วงเวลาที่ i
 C_t^i คือ ระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคชั่วคราวในช่วงเวลาที่ i

นอกจากนี้ ข้อสมมุติของ ฟรีดแมน เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของรายได้และการบริโภค มีดังนี้
ระดับรายได้ถาวร (Y_p) ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ชั่วคราว (Y_t)

1. ระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคถาวร (C_p) ไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคชั่วคราว (C_t)
2. ระดับรายได้ชั่วคราว (Y_t) ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคชั่วคราว (C_t) ส่วนระดับค่าใช้จ่ายในการบริโภคถาวรจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้ถาวรเป็นสัดส่วนที่คงที่ แสดงได้ดังสมการ

$$C_p = kY_p$$

โดยที่ C_p คือ ระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวร
 k คือ อัตราส่วนของรายได้ถาวรที่ถูกนำไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคแบบถาวร
 Y_p คือ ระดับรายได้ถาวร

นอกจากนี้ มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) ได้ให้คำจำกัดความของรายได้ถาวรว่า เป็นรายได้ที่ได้รับจากการทำงานและทรัพย์สินต่างๆ เป็นระยะเวลาตลอดชีวิต ส่วนที่เป็นรายได้ชั่วคราวเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นแค่เป็นครั้งคราว และการบริโภคถาวร คือการบริโภคที่เกิดขึ้นอย่างเป็นประจำและต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนการบริโภคชั่วคราวเป็นการบริโภคที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว และไม่ต่อเนื่อง

เนื่องจากการออม คือ รายได้สุทธิหลังหักภาษี เป็นส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายหรือการบริโภค ดังนั้น การออมจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริโภคด้วย

จากการศึกษาของมิลตัน ฟรีดแมน สามารถสรุปได้ว่า อัตราการออมจะเพิ่มขึ้นเมื่อมีการเพิ่มขึ้นของรายได้เพียงชั่วคราว (Temporary Income) แต่จะไม่เพิ่มขึ้นหากรายได้เฉลี่ยระยะยาว (Permanent Income) มีการเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจากการศึกษาโดยการตรวจสอบกับสถานการณ์จริง (Empirical Study) ตามทฤษฎีสมมติฐานรายได้ถาวร (The Permanent-Income Theory of Consumption) ชี้ให้เห็นว่า MPC เมื่อเทียบกับรายได้ปัจจุบันมีค่าระหว่าง 0.2 ถึง 0.3 ในขณะที่ MPC เมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยระยะยาว มีค่าเข้าใกล้ 1.0

3. ลักษณะการออมของประเทศไทย

ลักษณะการออมในประเทศไทยแบ่งออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้(สำนักงานนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง: ศศค. 2554)

3.1.การออมทางตรง คือ การออมที่เกิดขึ้นจากผู้มีเงินออม (ผู้ที่มีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย) ซึ่งทำการออมผ่านเครื่องมือการออมรูปแบบต่างๆ ได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านนายหน้าหรือตัวกลางทางการเงิน ดังนั้นจึงทำให้ผู้ออมทราบว่าผู้ที่มีความต้องการเงินทุนเอาเงินไปลงทุนในรูปแบบใดบ้าง ดังนั้นจึงพบว่า การออมทางตรงในระบบเศรษฐกิจไทย หมายถึง การออมที่อยู่ในตลาดการเงินประเภทต่างๆ อันได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ใหม่ รวมทั้งการออมในระบบสหกรณ์

3.2.การออมทางอ้อม คือ การออมที่ผู้มีเงินออมทำการออมผ่านเครื่องมือการออมประเภทต่างๆ ที่เสนอโดยตัวกลางทางการเงินในตลาดการเงิน ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ สถาบันการเงินได้ออกเครื่องมือทางการเงินเพื่อมาทำการระดมเงินออมจากหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ หลังจาก que ตัวกลางทางการเงินได้ทำการระดมเงินออมมาแล้ว ตัวกลางทางการเงินได้นำเงินออมเหล่านั้นมาให้ผู้ที่มีความต้องการเงินทุนกู้ยืมเพื่อนำไปลงทุนในโครงการลงทุนของตนเองต่อไป ดังนั้น ผู้ที่ออมเงินจะไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ที่ทำการกู้เงินไปลงทุนนั้น นำไปลงทุนทำอะไร และผู้ใดเป็นผู้กู้เงิน และการออมทางอ้อมจะประกอบไปด้วย การออมแบบผูกพัน และการออมแบบไม่ผูกพัน ดังนี้

3.2.1 การออมแบบผูกพัน คือ การออมที่สัญญาการออมระหว่างผู้ออมกับตัวกลางทางการเงินมีความยาวนาน ผู้ออมไม่สามารถเรียกคืนเงินออมของตนเองได้จนกว่าจะครบกำหนดสัญญา ส่วนใหญ่การออมประเภทนี้จะเป็นผู้ที่ออมเงินไว้ใช้ในยามชราภาพ ซึ่งการออมแบบผูกพันนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.2.2 การออมแบบผูกพันที่เกิดจากการบังคับ ซึ่งเกิดจากการที่รัฐบาลกำหนดให้มีการออมโดยที่รัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้เกิดการออมเพื่อการชราภาพขั้นพื้นฐานสำหรับแรงงานในภาคต่างๆ ได้แก่ ระบบกองทุนประกันสังคมเป็นการออมภาคบังคับของภาคเอกชน และการออมในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ซึ่งเป็นการออมภาคบังคับของข้าราชการ

3.2.3 การออมแบบผูกพันที่เกิดขึ้นแบบสมัครใจ คือ การออมที่เกิดจากการที่ผู้ออมต้องการที่จะออมเองโดยที่ไม่ได้ถูกบังคับ ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ผู้ออมต้องการออมเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการออมในแบบบังคับ เพื่อที่ให้ปริมาณเงินออมเพื่อการเกษียณอายุของตนเองเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าปริมาณเงินออมจะมีเพียงพอ

3.2.4 การออมแบบไม่ผูกพัน คือ การออมที่สัญญาผูกพันระหว่างผู้ออม กับตัวกลางทางการเงินนั้นไม่ยาวนาน ผู้ออมสามารถเรียกคืนเงินออมที่ฝากไว้กับตัวกลางทางการเงินเมื่อใดก็ได้ ได้แก่ การออมผ่านสถาบันการเงินต่างๆ

3.3 รูปแบบการออมในสถาบันการเงิน สถาบันการเงิน หมายถึง สถาบันที่ทำหน้าที่ระดมเงินออมจากประชาชน ให้ผู้ที่ต้องการกู้ยืม เพื่อการลงทุน การบริโภค หรือการประกอบธุรกิจต่างๆ และรับภาระความเสี่ยงจากการให้กู้ยืมนั้นแทน โดยอาศัยเครื่องมือตราสารทางการเงิน สถาบันการเงินจึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ออมและผู้ลงทุนโดยมีกฎหมายคุ้มครองจึงทำให้สามารถลดการเอาเปรียบจากผู้เป็นเจ้าหนี้ และสถาบันการเงิน ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของสถาบันการเงินได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้(วรรณา ไชยศรี: 2554 ออนไลน์.)

สถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์ คือ สถาบันการเงิน ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นแหล่งที่ช่วยระดมเงินออมจากเอกชน ธุรกิจ และรัฐบาล เพื่อนำไปบริการเงินกู้แก่เอกชน ธุรกิจ หรือรัฐบาล ที่มีความต้องการเงินทุนไปลงทุน ซึ่งประกอบไปด้วย(วรรณา ไชยศรี : 2554 ออนไลน์.)

1. ธนาคารกลาง (Central Bank) คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีลักษณะสำคัญคือการไม่แสวงหากำไรจากการประกอบกิจการและไม่ทำธุรกิจโดยตรงกับประชาชน ธนาคารกลางมีหน้าที่เป็นผู้ออกธนบัตร โดยมีสินทรัพย์เป็นทุนสำรอง และควบคุมดูแลจำนวนธนบัตรที่ผลิตออกสู่ระบบเศรษฐกิจ ดูแลรักษาทูณสำรองระหว่างประเทศ เป็นนายทะเบียนธนาคารของธนาคารพาณิชย์และธนาคารของรัฐบาล ทำหน้าที่รับฝากเงิน และให้กู้แก่ธนาคารพาณิชย์และรัฐบาลทำการควบคุมสถาบันการเงินให้ดำเนินงานถูกต้องตามกฎหมาย ควบคุมปริมาณเงินภายในประเทศตามนโยบายการเงิน รวมทั้งการสนับสนุนการพัฒนาเติบโตของเศรษฐกิจและกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

2. ธนาคารพาณิชย์(Commercial Bank) คือสถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจประเภทรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ และใช้ประโยชน์จากเงินนั้นโดยการให้กู้ยืม ชื้อขายหรือเก็บเงินตามตัวเงิน หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นๆ ซึ่งธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์และหมายรวมถึงสาขาของธนาคารต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ด้วย และธนาคารพาณิชย์ถือเป็นสถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เนื่องจากสามารถระดมเงินออมจากประชาชนได้มากที่สุด

3. ธนาคารพิเศษ หรือธนาคารที่จัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ประกอบไปด้วย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (Export-Import bank Of Thailand) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

สถาบันการเงินอื่นที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร จัดเป็นสถาบันการเงินอื่นๆ นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์และธนาคารกลางที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับด้านสินเชื่อ เนื่องจากการลงทุนของประเทศเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. 2553: ออนไลน์) ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเงินที่เป็นตัวกลางในการทำธุรกรรมทางการเงินมากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการค้าระหว่างประเทศ และการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งสถาบันการเงินประเภทธนาคารซึ่งมีบทบาทหน้าที่ และวิธีการดำเนินงานที่ค่อนข้างเข้มงวด รัดกุม และยังคงควบคุมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจหลายประเภทที่ต้องการลงทุน ผู้ที่ต้องการออมทรัพย์และผู้ที่ต้องการการค้า ที่ต้องการลงทุนให้สามารถหาเงินลงทุนได้จากการระดมเงินออมอีกทางหนึ่ง สถาบันการเงินประเภทที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-bank financial institutions) จะประกอบไปด้วยสถาบันต่างๆ 9 ประเภทดังนี้ (พรนพ พุกกะพันธุ์; และประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. 2544: 12-22)

1. บริษัทเงินทุน (Finance Company) คือ บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจกู้ยืมหรือรับเงินจากประชาชน แล้วนำไปใช้ในกิจการ 4 ประเภท คือ ธุรกิจเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ เงินทุนเพื่อการพัฒนา ธุรกิจเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค และธุรกิจเงินทุนเพื่อการเคหะ (คลังปัญญาไทย: 2553. ออนไลน์) ซึ่งการดำเนินธุรกิจของบริษัทเงินทุนมีลักษณะคล้ายกับธนาคารพาณิชย์คือการรับฝากเงิน แต่จะมีรูปแบบการรับฝากที่แตกต่างจากธนาคารพาณิชย์คือการรับฝากโดยการออกตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory Note หรือ P/N) ให้แก่ผู้ฝาก การออกตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange หรือ B/E)

2. บริษัทหลักทรัพย์ (Securities Companies) คือ บริษัทที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ดำเนินธุรกิจดังนี้ การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ กิจการค้าหลักทรัพย์ การเป็นที่ปรึกษา และจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ที่ต้องการซื้อขายหลักทรัพย์ต้องซื้อขายผ่านบริษัทหลักทรัพย์เท่านั้น

3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) (Mutual Fund Management Companies) คือกองทุนรวมที่เกิดจากการนำเงินของแต่ละคนที่เรียกว่าผู้ลงทุนรายย่อยมาของรวมกันให้เป็นก้อนใหญ่ และเงินกองดังกล่าวจะถูกบริหารโดยการนำไปลงทุนในหลักทรัพย์โดยมืออาชีพ

4. บริษัทประกันชีวิต (Life Insurance Companies) คือบริษัทที่ดำเนินธุรกิจการประกันชีวิต ด้วยการประกันภัยตกลงจะชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้กับผู้รับประโยชน์หรือทายาทเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลง หรืออาจจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยเองในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีอายุยืนยาวจนถึงเวลาที่ตกลงกันไว้ในสัญญาโดยผู้เอาประกันภัยยินยอมจ่ายเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย การระดมเงินทุนของบริษัทประกันชีวิต จึงเป็นการขายกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ผู้ซื้อหรือผู้เอาประกันภัยจะจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยเป็นงวดๆ

5. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ(Provident Fund) คือกองทุนซึ่งลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้นและได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 ประกอบด้วยเงินที่ลูกจ้างจ่ายสะสมและ เงินที่ฝ่ายนายจ้างจ่ายสมทบ ซึ่งเป็นการออมเงินไว้เพื่อเป็นหลักประกันลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างเสียชีวิต ออกจากงาน เกษียณอายุหรือลาออกจากกองทุน

6. กองทุนประกันสังคม(Social Security Fund) คือ การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตในกลุ่มของสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ย ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย เสียชีวิต ทูพพลภาพที่ไม่ได้เกิดเนื่องจากการทำงาน การคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาล และมีรายได้อย่างต่อเนื่อง โดยนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล เป็นผู้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม

3.4 การออมในรูปแบบสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เป็นการนำเงินออมไปทำการลงทุนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุดกลับคืนมา การออมโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ และสิ่งสินทรัพย์ที่มีค่าอื่นๆ อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ เพชร พลอย พระเครื่อง ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องการคำนึงถึงควบคู่กันอยู่เสมอในการนำเงินออมไปลงทุน คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับการลงทุนในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์แต่ละประเภท (ธัญวงศ์ กิริตวานิชย์. (2549: 58)

การออมโดยการลงทุนในสินทรัพย์สำหรับผู้ที่มีเงินเหลือ และต้องการออมเงินไว้ในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และเป็นสินทรัพย์ที่จับต้องได้ ซึ่งเป็นการสะสมความมั่งคั่งทางการเงินในระยะยาวได้ (นำชัย เตชะรัตนวิโรจน์ และคณะ. 2547: 89)

การออมโดยการลงทุนในที่อยู่อาศัยนั้นเมื่อเริ่มทำงานและมีรายได้ ก็ควรเริ่มต้นคิดวางแผนทางการเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยก่อนเรื่องอื่นๆ เนื่องจากการซื้อที่อยู่อาศัยนั้นได้ประโยชน์มากกว่าการลงทุนอื่นๆ นั่นก็คือเป็นการออมที่ปลอดภัยกว่าการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ และโอกาสที่จะประสบกับการขาดทุนนั้นค่อนข้างน้อย เนื่องจากโดยปกติแล้ว ราคาบ้านและที่ดินมักมีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามภาวะของเงินเฟ้อ

การออมโดยการลงทุนในที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากดอกเบี้ยเงินฝากในสถาบันการเงินต่างๆ ยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก ดังนั้นการออมโดยการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ จึงเป็น

ช่องทางในการออมที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า รวมถึงสามารถเก็บกำไรได้ด้วย และถ้าหากว่ามีเงินเหลือที่หักจากค่าใช้จ่ายจำนวนมาก การออมในอสังหาริมทรัพย์จึงเป็นทางเลือกที่คุ้มค่า เนื่องจากสามารถให้ผลตอบแทนเป็นค่าเช่าได้ เช่นการซื้อคอนโดมิเนียมในย่านใจกลางเมือง และมีส่วนต่างจากราคาซื้อขายเปลี่ยนมือก็สร้างผลตอบแทนสูง

การออมโดยการซื้อทองคำ เครื่องประดับ การออมโดยการซื้อสินทรัพย์เหล่านี้มักจะมีราคาสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป จึงนับว่าเป็นการออมหรือการลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อได้ โดยเฉพาะ เพชร ทองคำ อัญมณี และเครื่องประดับจะมีมูลค่าสูง และมีต้นทุนในการดูแลรักษาต่ำ

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม มีดังนี้

พิกุล ปัญญา (2554) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมในการศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาจำนวนเงินออม รูปแบบ วัตถุประสงค์ในการออม และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่า ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่การตลาดออมเงินน้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงินในรูปแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ และมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราภาพ หรือเจ็บป่วยมากที่สุด ผลการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อการออม พบว่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ สถานภาพการสมรส หย่าร้าง/หม้าย/แยกทาง มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดหลักทรัพย์ในทางบวก ระดับการศึกษามีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ในทางบวก รายได้ต่อเดือนมีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ในทางบวก

วรเวศม์ สุวรรณระดา และสมประวิณ มั่นประเสริฐ (2551) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย” โดยมีความมุ่งหมายเพื่อปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย เป็นการศึกษาจากข้อมูลการสำรวจในระดับจุลภาคซึ่งทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมหรือไม่ออมของผู้มีงานทำ และรวมไปถึงปัจจัยสำคัญที่มีส่วนในการกำหนดอัตราการออมของผู้มีงานทำที่เป็นผู้ออม โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ที่มีพื้นฐานมาจากแบบจำลองวงจรชีวิต และรายได้ถาวรในการประมวลผลข้อมูลที่เกิดขึ้นโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บจากภาคสนาม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้มีงานทำมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ออมเงินหากมีระดับรายได้มากขึ้น หรือมีรายได้อย่างสม่ำเสมอ โดยมีความโน้มเอียงในการออม (MPS) มีค่าเท่ากับ 0.345 และ 0.264 การกักเงินทำให้ผู้มีงานทำมีแนวโน้มที่จะไม่ออม อายุของผู้มีงานทำมี

ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออม คือการมีอายุมากขึ้นก็มีแนวโน้มที่ตัดสินใจออมมากขึ้น และการหย่าร้างจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจออมระยะยาวในทางบวกอย่างเห็นได้ชัด

ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์.(2551) ศึกษาเรื่อง “การออม และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน” โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาขนาด รูปแบบ จุดมุ่งหมาย และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และใช้ Chi-square ในการศึกษา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ขนาดการออมและการลงทุนรวมของพนักงานภาคเอกชน มีมูลค่ารวม 493, 472.3 บาท มีสัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปของตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการออม คือเพศชายมีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าเพศหญิง นั่นคือเพศชายมีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีจะมีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นั่นคือระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก และสถานภาพการสมรสมีขนาดการออมและการลงทุนมากที่สุด นั่นคือสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก

ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์ (2550) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมออมเพื่อการเตรียมเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร” โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการออม วัตถุประสงค์ของการออม จำนวนเงินออม ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อออม และความพอเพียงของรายได้หลังเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร โดยผู้ตอบให้ข้อมูลด้วยการกรอกแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพรรณนา อธิบายลักษณะของข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการคำนวณหาปริมาณเงินออมหลังเกษียณ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อการเตรียมเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยหลายตัวแปร ซึ่งผลการวิจัยการศึกษาในระดับสูงส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีการออมโดยสมัครใจในทางบวก เงินเดือนหรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส และรายได้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินออมของกลุ่มตัวอย่างในทางบวก ความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออมในรูปสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง

วิริณีย์ พุกนันทน์ (2549) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์การเจริญเติบโตและพฤติกรรมการออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน กรณีศึกษา: บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)” โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเป็นมาและภาพรวมของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อศึกษาถึงการบริหารจัดการ และการลงทุนในภาพรวมทั้งหมดของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และเพื่อทราบถึงพฤติกรรมการออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และวิเคราะห์โดยใช้

สถิติ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีมากจะทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายมากจะทำให้ความสามารถในการออมลดน้อยลง อายุการทำงานที่ยาวนานขึ้นตามทฤษฎีวงจรชีวิต (Life Cycle) ที่ว่าเมื่อเริ่มทำงานใหม่ย่อมมีความสามารถในการออมน้อย และเมื่อระยะเวลาการทำงานมากขึ้น ความสามารถในการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย อายุที่มากขึ้นคนก็จะยิ่งตระหนักถึงชีวิตหลังเกษียณ จึงให้ความสำคัญกับการออมเพื่อการเลี้ยงชีพในอนาคตมากยิ่งขึ้น และการที่อายุมากขึ้นก็จะมีแนวโน้มที่จะออมมากขึ้นเนื่องมาจากภาระหนี้สินที่ลดลงจึงมีเงินเหลือเก็บออมมากขึ้นด้วย

โสภณ โรจน์ธำรงค์. (2548) ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate) มีผลต่อจำนวนเงินออมอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่มีเงินได้เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งกำหนดพฤติกรรมการออม เนื่องจากจำนวนผู้พึ่งพิงเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น หรือในทางตรงกันข้าม บุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออมของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2547) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของคนไทยในระดับครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุ ภูมิภาค อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ของหัวหน้าครัวเรือน มีผลต่อระดับพฤติกรรมการออมของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญ

บุษบง ศรีสันต์ (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณการออม และยังสามารถอธิบายรูปแบบการออมได้อีกด้วย นอกจากปัจจัยตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การออมของบุคคลขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยในระยะยาวและช่วงอายุของบุคคลนั้น

ตาราง 3 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม

ปี	ชื่อผู้วิจัย	รายละเอียด
2554	พิกุล ปัญญา	ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ สถานภาพการสมรส หย่าร้าง/หม้าย/แยกทาง มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดหลักทรัพย์ในทางบวก ระดับการศึกษาที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ในทางบวก รายได้ต่อเดือนมีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์ในทางบวก
2551	วรเวศม์ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ	ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การกู้ยืมเงินทำให้ผู้มีงานทำมีแนวโน้มที่จะไม่ออม อายุของผู้มีงานทำมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออม คือการมีอายุมากขึ้นก็มีแนวโน้มที่ตัดสินใจออมมากขึ้น และการหย่าร้างจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจออมระยะยาวในทางบวก อย่างเห็นได้ชัด
2551	ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง การออม และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน สัดส่วนการออมและการลงทุนในรูปของตัวเงินมากที่สุด รองลงมาเป็นรูปแบบตราสารทางการเงิน และสินทรัพย์ ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการออม คือเพศชายมีขนาดการออมและการลงทุนมากกว่าเพศหญิง นั่นคือเพศชายมีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีจะมีขนาดการออมและการลงทุนใหญ่กว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นั่นคือระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก

ตาราง 3 (ต่อ)

ปี	ชื่อผู้วิจัย	รายละเอียด
2550	ศิริอรุณ อนันตวิรุพห์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อการเตรียมเกษียณอายุของ ลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร ผล การศึกษาผู้มีการออมโดยสมัครใจในทางบวก เงินเดือนหรือค่าจ้าง ค่า ล่วงเวลา โบนัส และรายได้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงิน ออมของกลุ่มตัวอย่างในทางบวก ความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออม ในรูปสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง
2549	วิริณีย์ พุกนันทน์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การเจริญเติบโตและพฤติกรรมการ ออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน กรณีศึกษา: บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชนพบว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวมี มากจะทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายมากจะทำให้ความสามารถในการออม ลดน้อยลง อายุการทำงานที่ยาวนานขึ้นตามทฤษฎีวงจรชีวิต (Life Cycle) ที่ว่าเมื่อเริ่มทำงานใหม่ย่อมมีความสามารถในการออมน้อย และเมื่อระยะเวลาการทำงานมากขึ้น ความสามารถในการออมก็จะ เพิ่มขึ้นด้วย อายุที่มากขึ้นคนก็จะยิ่งตระหนักถึงชีวิตหลังเกษียณ จึงให้ ความสำคัญกับการออมเพื่อการเลี้ยงชีพในอนาคตมากยิ่งขึ้น และการ ที่อายุมากขึ้นก็จะมีแนวโน้มที่จะออมมากขึ้นเนื่องมาจากภาระหนี้สินที่ ลดลงจึงมีเงินเหลือเก็บออมมากขึ้นด้วย
2548	โสภณ โรจน์ธำรงค์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate) มีผล ต่อจำนวนเงินออมอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่ มีเงินได้เป็นปัจจัยสำคัญ จำนวนผู้พึ่งพิงเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้ ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น หรือในทาง ตรงกันข้าม บุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออม ของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

ตาราง 3 (ต่อ)

ปี	ชื่อผู้วิจัย	รายละเอียด
2547	ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของคนไทยในระดับครัวเรือน การศึกษาพบว่า รายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุ ภูมิภาค อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ของหัวหน้าครัวเรือน มีผลต่อระดับพฤติกรรมการออมของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญ
2542	บุษบง ศรีสันต์	ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณการออมและยังสามารถอธิบายรูปแบบการออมได้อีกด้วย นอกจากนี้ปัจจัยตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การออมของบุคคลขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยในระยะยาวและช่วงอายุของบุคคลนั้น

จากการทบทวนทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมดังกล่าวแล้วข้างต้น พบว่า รายได้ และค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมในเชิงปริมาณ ซึ่งตามแนวทางการศึกษาในงานวิจัยนี้พฤติกรรมการออมจะมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ รูปแบบการออม จำนวนเงินออม จุดมุ่งหมายของการออม ให้คำจำกัดความตามกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยคาดว่า รายได้น่าจะเป็นตัวแปรที่สามารถทำนาย พฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถามได้ เมื่อบุคคลไม่มีรายได้ หรือรายได้สุทธิส่วนบุคคลเท่ากับศูนย์ เงินที่เก็บไว้ก็จะถูกนำมาใช้ หรือบุคคลต้องกู้ยืมเงินมาเพื่อการบริโภค ซึ่งเป็นการบริโภคเพื่อการดำรงชีวิตขั้นต่ำสุด จึงทำให้เงินออมลดลง C_a (ค่า C_a ติดลบ) และความสัมพันธ์ของการออมกับรายได้สุทธิส่วนบุคคลจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับรายได้ กล่าวคือ ถ้าระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลสูงขึ้นการออมก็จะสูงขึ้นด้วย แต่ถ้าหากระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลลดลง การออมก็จะลดลงด้วย เช่นเดียวกับเมื่อรายได้สุทธิส่วนบุคคลลดลง การบริโภคก็ลดลงด้วย และเมื่อรายได้ส่วนบุคคลเพิ่มสูงขึ้นก็ทำให้การบริโภคสูงขึ้นด้วย แต่การบริโภคที่เพิ่มขึ้นนั้นจะเพิ่มขึ้น น้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้บุคคลสามารถนำเงินส่วนเพิ่มที่เหลือนั้นมาเก็บออมไว้มากกว่าการใช้จ่าย

ดังนั้น การออมส่วนที่เพิ่ม เรียกว่า “ความโน้มเอียงในการออม” หรือ MPS (Marginal propensity to saving) ซึ่งเป็นค่าที่ได้มาจาก ส่วนเปลี่ยนแปลงการออม/ส่วนเปลี่ยนแปลงของรายได้พึงใช้จ่าย (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2547) ค่า MPS ของคนที่มีรายได้สูงมากกว่าผู้มีรายได้น้อย เนื่องจากผู้มีรายได้สูงมาก จะมีความโน้มเอียงในการที่จะออมมากกว่า ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจะต้องนำเงินไปใช้จ่ายในการบริโภคมากกว่าที่จะออม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชาที่ปฏิบัติงาน ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 725 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แห่งหนึ่ง ประกอบด้วย พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 505 คน และพนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 220 คนรวมประชากร 725 คน

ตาราง 4 จำนวนพนักงาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554

ระดับพนักงาน	จำนวนคน	กลุ่มตัวอย่างคน	คิดเป็นร้อยละ
1. พนักงานระดับปฏิบัติการ	505	180	69
2. พนักงานระดับบังคับบัญชา	220	78	31
รวม	725	258	100

ที่มา: ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และธุรการบริษัทอสังหาริมทรัพย์แห่งหนึ่ง

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณ Yamane (Taro Yamane. 1973) จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = จำนวนหรือขนาดของตัวอย่าง

N = จำนวนพนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในกลุ่ม

อสังหาริมทรัพย์ จำนวน 725 คน

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับ 0.05

จะได้

$$n = \frac{725}{1 + 725(0.05)^2}$$

$$\approx 258 \text{ ตัวอย่าง}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Size) โดยใช้สูตรการคำนวณ Yamane (Taro Yamane. 1973) และกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 258 ตัวอย่าง
2. วิธีการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูล โดยกำหนดจำนวนตัวอย่าง พนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ 258 ตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ตำแหน่งงาน รายได้ และค่าใช้จ่าย

ต่อเนื่อง โดยเป็นแบบปลายเปิด(Open-ended question) และแบบสอบถามคำถามแบบปลายปิด (close-ended question)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการออม จำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออมโดยเป็นแบบปลายเปิด(Open-ended question)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ค้นคว้าและศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การออม ปัจจัยที่มีผลต่อการออม รูปแบบการออม จำนวนเงินออม เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออมในรูปแบบต่างๆ มาสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุงให้เหมาะสมตรงตามประเด็นในเรื่องที่ศึกษา

4. ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

4.1 หาความเที่ยงตรง(Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเชิงของเนื้อหา(Content Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปแจกจ่ายเพื่อทำการจัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ แหล่งข้อมูลของผู้วิจัยคือ พนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามจำนวน 258 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์และ แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อทำการแจกแบบสอบถามให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การทำการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดทำการสำรวจได้ทำการแจกแบบสอบถาม ให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการและระดับบังคับบัญชาในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยใช้เวลา 2 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 15-29 กุมภาพันธ์ 2555 ในการแจกและจัดเก็บแบบสอบถาม

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ และพนักงานระดับบังคับบัญชา ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 258 ตัวอย่าง จนครบตามจำนวน

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถาม ที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกลงใน File เพื่อทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการแจกแจงความถี่ของตัวแปรทุกตัวและคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการดังนี้

3.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Means)

3.2 ข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับ อายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Means)

3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของพนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในด้านจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายของการออม คิดเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าเฉลี่ย (Means)

3.4. การวิเคราะห์พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม วิเคราะห์โดยสมการถดถอยเชิงพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลต่อไป โดยใช้การคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

5.1 ตามความมุ่งหมายที่ 1 เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมด้านรูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายของการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การ

วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive statistics) เพื่อแจกแจงความถี่(Frequency) แสดงตารางแบบร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Means)

5.2.ตามความมุ่งหมายที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา คือ จำนวนเงินออมของพนักงานทั้ง 2 ระดับ ซึ่งตัวแปรอิสระจะประกอบไปด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) สำหรับอธิบายความแตกต่างของตัวแปร เกี่ยวกับจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม ในการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis)

ในการทดสอบ ซึ่งแบบจำลองที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) หรือตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) จำนวน 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ (X) หรือตัวแปรพยากรณ์ หรือตัวแปรทำนาย (Predictor Variable) ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เป็นเทคนิคทางสถิติที่อาศัยความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรมาใช้ในการทำนาย โดยเมื่อทราบค่าตัวแปรหนึ่งก็สามารถทำนายอีกตัวแปรหนึ่งได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อยู่ในรูปของสมการทำนาย สิ่งสำคัญที่ต้องหาในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ หรือในรูปคะแนนมาตรฐาน หรือทั้งคู่ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2547: 141) ได้สมการดังนี้

$$S = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + b_{10}X_{10} + e$$

โดยที่ S = จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ในรูปของตัวเงิน (บาท)

X_1 = เพศ

X_2 = อายุ (ปี)

X_3 = สถานภาพการสมรส

X_4 = ตำแหน่งงาน

X_5 = ระดับการศึกษา(ปี)

X_6 = จำนวนสมาชิกในครอบครัว(คน)

X_7 = อายุงาน(ปี)

X_8 = รายได้ต่อเดือน(บาท)

$$\begin{aligned}
 X_9 &= \text{ค่าใช้จ่ายต่อเดือน(บาท)} \\
 X_{10} &= \text{ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน(บาท)} \\
 b_0, b_1, b_2, \dots, b_{10} &= \text{พารามิเตอร์} \\
 e &= \text{ค่าความคลาดเคลื่อน}
 \end{aligned}$$

การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

เมื่อแทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของการถดถอย) การทดสอบนี้เป็นการทดสอบว่า ตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์นั้น มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่าง เชื่อถือได้หรือไม่ โดยมีสมมติฐานหลักในการทดสอบ 'ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์ กับกลุ่มตัวพยากรณ์ ($H_0: R = 0$)' (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 169)

การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย) ทดสอบโดยใช้สถิติ F จากสูตร

$$F = \frac{R^2/k}{\left[1 - \frac{R^2}{N-k-1}\right]}$$

เมื่อ F แทนค่า สถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

หรือทดสอบโดยใช้สูตร

$$F = \frac{ss_{regt}/df_{reg}}{ss_{res}/df_{res}}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติ ที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต จากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

SS_{reg} แทน ผลรวมของกำลังสอง (Sum of squares) ของ Y

SS_{res} แทน ผลรวมของกำลังสอง (Sum of Squares) ของส่วนที่เหลือ (หรือของความเบี่ยงเบนของการถดถอย (ความคลาดเคลื่อน))

df_{reg} แทน Degree of freedom ของการถดถอย = k

df_{res} แทน Degree of freedom ของส่วนที่เหลือ (ความคลาดเคลื่อน = N-k-1)

$$\text{จาก } SS_t = SS_{reg} + SS_{res}$$

$$SS_{res} = SS_t + SS_{reg}$$

เมื่อ SS_t แทน ผลรวมของกำลังสองของทั้งหมดของ Y (Total sum of squares)

$$= \sum Y^2$$

สำหรับ SS_{reg} หาจากสูตร

$$SS_{reg} = b_1 \sum X_1 Y + b_2 \sum X_2 Y + \dots + \sum X_k Y$$

$$\text{จากสูตร } F = \frac{SS_{reg} / df_{reg}}{SS_{res} / df_{res}} \text{ ก็คือ } F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} \text{ นั่นเอง}$$

ขั้นตอนในการทดสอบนัยสำคัญ

การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาค่า F

$$\text{จากสูตร } F = \frac{R^2 / K}{(1 - R^2) / (N - K - 1)} \text{ หรือ}$$

$$F = \frac{SS_{reg} / df_{reg}}{SS_{res} / df_{res}}$$

ขั้นตอนที่ 2 หาค่าวิกฤตของค่า F จากการเปิดตาราง F โดยใช้ $df_1 = k$ และ

$df_2 = N-k-1$ และที่ระดับนัยสำคัญ (α) ตามที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่า F ที่ได้จากการคำนวณ กับค่าวิกฤตที่ได้จากการเปิดตาราง F ในขั้นตอนที่ 2 พิจารณา ดังนี้

ถ้าค่า $F_{\text{คำนวณ}}$ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤต $F_{\text{ตาราง}}$ แสดงว่า R มีนัยสำคัญ นั่นคือ จะไม่ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ว่า “ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์” แต่จะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์ เป็นการยอมรับว่าการถดถอยของ Y บน X มีนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้าค่า $F_{\text{คำนวณ}}$ มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต $F_{\text{ตาราง}}$ แสดงว่า R ไม่มีนัยสำคัญ ก็จะไม่ยอมรับ (H_0) ที่ว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวเกณฑ์กับกลุ่มตัวพยากรณ์

ผลของการคำนวณของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ อาจเป็นดังนี้

1. ค่า R^2 ที่ใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมาก
 2. ค่า R^2 ที่ใกล้ 0 หมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อย
- ในกรณีที่ไม่สามารถตัดสินใจได้ หรือไม่สามารถทดสอบได้โดยใช้

F - test for homogeneity of variance

$$F = \frac{SSR}{SSE/(n-2)} = \frac{MSR}{MSE}$$

นำค่า F ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางสถิติระดับนัยสำคัญ α และ $df=(n-2)$ การทดสอบด้วยตัวทดสอบ t เป็นค่าสถิติที่คำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$t = \frac{b}{S(b)}$$

นำค่า t ที่คำนวณได้เปรียบเทียบกับค่า t จากตารางสถิติระดับนัยสำคัญ α และ $df=(n-2)$ จากการใช้สมการทดสอบค่าทางสถิติ F หรือ t จะสรุปผลในทางเดียวกัน คือจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อค่าที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าที่เปิดตารางที่ระดับนัยสำคัญ α หรือพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็น p ถ้า $p \leq \alpha$ ก็จะปฏิเสธสมมติฐาน เช่นเดียวกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 ตัวอย่าง นำเสนอการแปลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในเรื่องจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการแปลผลข้อมูล กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อของตัวแปรที่ศึกษาดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

N	แทน	จำนวนตัวอย่าง
Mean	แทน	ค่าเฉลี่ย
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
t	แทน	ค่าสถิติ T-test
F	แทน	ค่าสถิติ F-test
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความแปรผัน
***	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป และข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

1.1 ข้อมูลทั่วไปของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยแสดงเป็นจำนวนคน และค่าร้อยละ ของแต่ละตัวแปร

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	81	64.29
ชาย	45	35.71
อายุ		
22-25 ปี	7	5.56
26-30 ปี	51	40.48
31-35 ปี	36	28.57
36- 40 ปี	19	15.08
41 ปี ขึ้นไป	13	10.32
(อายุต่ำสุด 22 ปี และ อายุสูงสุด 59)		
สถานภาพ		
โสด	77	61.11
สมรส	44	34.92
หย่าร้าง/หม้าย	5	3.97
ระดับการศึกษา		
ปวช.-ปวส.	9	7.14
ปริญญาตรี	101	80.16
ปริญญาโท	16	12.70

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-2 คน	66	52.38
3-4 คน	42	33.33
มากกว่า 4 คน	18	14.29

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

จากตาราง 5 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชาย คือเพศหญิง มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และเพศชายมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 40.48 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และอายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.32 ซึ่งส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 ส่วนผู้ที่มีสถานภาพ หย่าร้าง/หม้าย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 80.19 คน ในระดับ ปวช. – ปวส. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.19 ระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 42 คิดเป็นร้อยละ 33.33 และผู้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 4 คน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

1.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลด้านอายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยแสดงเป็นจำนวนคน และค่าร้อยละ ของแต่ละตัวแปร เพื่อนำมาอธิบายพฤติกรรมการออมของพนักงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำแนกตามปัจจัย
ทางเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุงาน		
1-5 ปี	70	55.56
6-10 ปี	45	38.10
11-15 ปี	5	3.97
16 ปี ขึ้นไป	3	2.38
(ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 22 ปี)		
ตำแหน่งงาน		
พนักงานระดับ 1-5	88	69.84
พนักงานระดับ 6 ขึ้นไป	38	30.16
รายได้ต่อเดือน		
10,000-15,000 บาท	17	13.49
15,001-20,000 บาท	31	24.60
20,001-25,000 บาท	22	17.46
25,001-30,000 บาท	25	19.84
30,001- 35,000 บาท	10	7.94
35,001- 40,000 บาท	9	7.14
40,001 บาท ขึ้นไป	12	9.52
(ต่ำสุด 12,000 บาท สูงสุด 59,900 บาท)		
ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้า/บริการ		
1,000 - 5,000 บาท	33	26.19
5,001 -10,000 บาท	36	28.57
10,001-15,000 บาท	30	23.18
15,001-20,000 บาท	19	15.08
20,001 บาท ขึ้นไป	8	6.35
(ต่ำสุด 1,000 บาท สูงสุด 35,000 บาท)		

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	22	17.46
1,001- 5,000 บาท	99	78.57
5,001- 10,000 บาท	3	2.38
มากกว่า 10,000 บาท	2	1.59
(ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 11,000 บาท)		
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	18	14.29
1,001- 5,000 บาท	69	54.76
5,001-10,000 บาท	24	19.05
มากกว่า 10,000 บาท	15	11.90
(ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 12,000 บาท)		

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

จากตาราง 6 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุงาน 1-5 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมา อายุงาน 6-10 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และอายุงานมากกว่า 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 15,001-20,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.49 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน 1,000-5,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.18 และค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35

ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน เท่ากับ 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 และค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท น้อยที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด) เท่ากับ 1,001 – 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด 69 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 มีค่าใช้จ่าย 5,001-10,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 10,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกตาม จำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม แบ่งตามข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย อายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ผ่านตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อายุงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน เพื่อนำผลมาอธิบายพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในด้านจำนวนเงินออม

2.1.1 การคำนวณค่าความถี่ และค่าร้อยละ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว แสดงได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนและข้อมูลส่วนบุคคล

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จำนวนเงินออม : หน่วย (บาท)					
ข้อมูลส่วนบุคคล	ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 20,000	มากกว่า 20,000	รวม
เพศ					
หญิง	37 (29.37)	18 (14.29)	18 (14.29)	8 (6.35)	81(64.29)
ชาย	16 (12.70)	11 (8.773)	15 (11.90)	3 (2.38)	45 (35.71)
อายุ					
22-25 ปี	6(4.76)	2(1.59)	0(0.00)	0(0.00)	7(5.56)
26-30 ปี	25(19.84)	10(7.94)	12(9.25)	3(2.38)	50(39.68)
31-35 ปี	13(10.32)	11(8.73)	10(7.94)	3(2.38)	37(29.37)
36- 40 ปี	8(6.35)	4(3.17)	6(4.76)	1(0.79)	19(15.08)
41 ปี ขึ้นไป	1(0.79)	3(2.38)	5(3.97)	4(3.17)	13(10.32)
(ต่ำสุด 22 ปี สูงสุด 59)					
สถานภาพ					
โสด	45(35.71)	13(10.32)	14(11.11)	5(3.97)	77(61.11)
สมรส	6(4.76)	15(11.90)	19(15.08)	4(3.17)	44(34.92)
หย่าร้าง/หม้าย	2(1.59)	1(0.79)	0(0.00)	2(1.59)	5(3.97)
ระดับการศึกษา					
ปวช.-ปวส.	7(5.56)	1(0.79)	1(0.79)	0(0.00)	9 (7.14)
ปริญญาตรี	44(34.92)	23(18.25)	26(20.63)	8(6.35)	101(80.16)
ปริญญาโท	2(1.59)	5(3.97)	6(4.76)	3(2.38)	16 (12.70)

ตาราง 7 (ต่อ)

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จำนวนเงินออม : หน่วย (บาท)					
ข้อมูลส่วนบุคคล	ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 20,000	มากกว่า 20,000	รวม
จำนวนสมาชิกใน					
ครอบครัว					
1-2 คน	33 (26.19)	16(12.70)	13(10.32)	4(3.17)	66(52.38)
3-4 คน	12 (9.52)	10(7.94)	16(12.70)	4(3.17)	42(33.33)
มากกว่า 4 คน	8 (6.35)	3 (2.38)	4(3.17)	3(2.38)	18(14.29)

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

จากตาราง 7 แสดงถึงเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย และมีการออมที่ระดับต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.37 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอายุ 26-30 ปี มีการออมมากที่สุด โดยส่วนใหญ่ออมต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 ในขณะที่ อายุ 35-40 ปี ส่วนใหญ่มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.32 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวนมากที่สุด 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการออมส่วนใหญ่อยู่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และโดยส่วนใหญ่พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีการออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19

2.1.2 การคำนวณค่าความถี่ และร้อยละข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ อายุงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินออมและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จำนวนเงินออม : หน่วย (บาท)					
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ต่ำกว่า 5,000	5,001-10,000	10,001-20,000	มากกว่า 20,000	รวม
อายุงาน					
1-5 ปี	35(27.78)	15 (11.90)	15 (11.90)	5(3.97)	70(55.56)
6-10 ปี	16(12.70)	12 (9.52)	16 (12.70)	4(3.17)	48(38.10)
11-15 ปี	1(0.79)	1(0.79)	1(0.79)	2(1.59)	5(3.97)
16 ปี ขึ้นไป	1(0.79)	1(0.79)	1(0.79)	0(0.00)	3(2.38)
(อายุงานต่ำสุด 1 ปี อายุงานสูงสุด 20 ปี)					
ตำแหน่งงาน					
พนักงานระดับ 1-5	48(38.10)	18(14.29)	17(13.49)	5(3.97)	88(69.84)
ระดับ 6 ขึ้นไป	5(3.97)	11(8.73)	16(12.70)	6(4.76)	38(30.16)
รายได้ต่อเดือน					
10,000-15,000 บาท	12(9.52)	3(2.38)	2(1.59)	0(0.00)	17(13.49)
15,001-20,000 บาท	14(11.11)	7(5.56)	9(7.14)	1(0.79)	31(24.60)
20,001-25,000 บาท	8(6.35)	8(6.35)	4(3.17)	2(1.59)	22(17.46)
25,001-30,000 บาท	14(11.11)	4(3.17)	6(4.76)	1(0.79)	25(19.84)
30,001- 35,000 บาท	3 (2.38)	4(3.17)	2(1.59)	1(0.79)	10 (7.94)
35,001- 40,000 บาท	1(0.79)	2(1.59)	6(4.76)	0(0.00)	9(7.14)
40,001 บาท ขึ้นไป	1(0.79)	1(0.79)	4(3.17)	6(4.76)	12(9.52)
(ต่ำสุด 12,000 บาท สูงสุด 59,900 บาท)					

ตาราง 8 (ต่อ)

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จำนวนเงินออม : หน่วย (บาท)						
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 20,000	มากกว่า 20,000	รวม	
ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและ บริการต่อเดือน						
1,000 - 5,000 บาท	8(6.35)	6(4.76)	10(10.32)	6(4.76)	33(26.19)	
5,001 –10,000 บาท	19(15.08)	10(7.94)	7(5.56)	0(0.00)	36(28.57)	
10,001-15,000 บาท	10(7.84)	11(8.73)	7(5.56)	2(1.59)	30(23.81)	
15,001-20,000 บาท	11(8.73)	1(0.79)	4(3.17)	3(2.38)	19(15.08)	
20,001 บาท ขึ้นไป (ต่ำสุด 1,000 บาท สูงสุด 35,000 บาท)	5(3.97)	1(0.79)	2(1.59)	0(0.00)	8(6.35)	
ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ						
น้อยกว่า 1,000 บาท	9(7.14)	8 (6.35)	4(3.17)	1(0.79)	22(17.46)	
1,001-5,000 บาท	42(33.33)	20(15.87)	28(22.22)	9(7.14)	99(78.57)	
5,001-10,000 บาท	1 (0.79)	0(0.00)	1(0.79)	1(0.79)	3(2.38)	
มากกว่า 10,000 บาท (ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 11,000 บาท)	1 (0.79)	1 (0.79)	0(0.00)	0(0.00)	2(1.59)	

ตาราง 8 (ต่อ)

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จำนวนเงินออม : หน่วย (บาท)					
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม	ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 20,000	มากกว่า 20,000	รวม
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ					
น้อยกว่า 1,000 บาท	6(4.76)	5(3.97)	4(3.17)	3(2.38)	18(14.29)
1,001-5,000 บาท	29(23.02)	15(11.90)	21(16.67)	4(3.17)	69(54.76)
5,001-10,000 บาท	12(9.52)	5(3.97)	4(3.17)	3(2.38)	24(19.05)
มากกว่า 10,000 บาท (ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 12,000 บาท)	6(4.76)	4(3.17)	4(3.17)	1(0.79)	15(11.90)

ที่มา: การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

จากตาราง 8 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอายุงาน 1-10 ปี มีการออมส่วนใหญ่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ระดับปฏิบัติการ 1-5 เป็นพนักงานที่มีการออมมากที่สุดโดยส่วนใหญ่ออมที่ต่ำกว่า 5,000 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่รายได้ 25,001-30,000 บาท และรายได้ 15,001-20,000 มีจำนวนการออมมากที่สุด โดยเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 รองลงมาคือพนักงานที่มีรายได้ 10,000-15,000 บาท โดยการออมที่ระดับต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการ เท่ากับ 5,001-10,000 บาท มีผู้ที่ออมมากที่สุด โดยมีผู้ออมส่วนใหญ่ออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.08 ในขณะที่ผู้ที่มีรายจ่ายต่อเดือน 20,001 บาท มีการออมน้อยที่สุด โดยมีการออมน้อยกว่า 5,000 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 และพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ

จากตาราง 9 สำหรับการออมในสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะออมในรูปของเงินฝากธนาคาร จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือออมในรูปแบบของการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต และสลากออมสิน.สลากธกส. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 การออมในรูปแบบการซื้อกองทุน ต่างๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 การออมในรูปของการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์และ พันธบัตรรัฐบาล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 การออมในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากการออมใน สถาบันการเงินแล้วยังมีการออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงินอีกด้วย ซึ่งการออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะออมในรูปของสินทรัพย์

การออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ซึ่งก็คือการออมในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ จากการวิจัย และรวบรวมข้อมูล สินทรัพย์ที่พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีการออม คือ การออมโดยการ ซื้อคอนโดมิเนียม การออมโดยการซื้อทองคำ การออมโดยการซื้อที่ดิน การออมโดยการซื้อบ้าน และ การออมโดยการซื้อรถยนต์

ตาราง 10 ค่าร้อยละ รูปแบบการออมที่ไม่ใช่สถาบัน การเงิน จำแนกตามจำนวนคน

รูปแบบการออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
คอนโดมิเนียม	10	7.94
บ้านเดี่ยว	2	1.59
ทาวน์เฮ้าส์	0	0
ที่ดิน	7	5.56
ทองคำ	40	31.75
รถยนต์	1	0.79
อื่น ๆ	3	2.38

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

จากตาราง 10 การออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน คือการออมในการซื้อสินทรัพย์ประเภทต่างๆ จากการวิจัยและรวบรวมข้อมูลการออมใน สินทรัพย์ที่พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีการ ออม คือการซื้อคอนโดมิเนียม การซื้อทองคำ การซื้อที่ดิน การซื้อบ้าน และการออมโดยการซื้อรถยนต์ พบว่าจากการออมในสินทรัพย์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้มีการ ออมในสินทรัพย์ต่างๆ จำนวน 63 คน ส่วนใหญ่จะออมในรูปแบบทองคำ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ

31.75 รองลงมาออมโดยซื้อคอนโดมิเนียม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ออมโดยการซื้อที่ดิน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ออมในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38 และออมในรูปของบ้านเดี่ยว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ออมในรูปแบบการซื้อรถยนต์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79 ตามลำดับ

ตาราง 11 รูปแบบการออมจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

หน่วย: คน(ร้อยละ)

รูปแบบการออม				
ข้อมูลส่วนบุคคล	สถาบัน การเงิน	ไม่ใช่สถาบัน การเงิน	ทั้ง 2 แบบ	รวม
เพศ				
หญิง	55(43.65)	9(7.14)	17(13.49)	81(64.28)
ชาย	35(27.78)	5(3.97)	5(3.97)	45(35.72)
อายุ				
น้อยกว่า 31 ปี	36(28.57)	11(8.73)	10(7.94)	57(45.24)
31-40 ปี	45(35.71)	3 (2.38)	8 (6.35)	56(44.45)
มากกว่า 40 ปี	9(7.14)	0(0.00)	4(3.14)	13(10.31)
สถานภาพ				
โสด	55(43.65)	10(7.94)	12(9.52)	77(61.11)
สมรส	32(25.40)	2(1.59)	10(7.94)	44(34.92)
หย่าร้าง/หม้าย	3(3.28)	2(1.59)	0(0.00)	5(3.96)
ระดับการศึกษา				
ปวช-ปวส	8(6.35)	0(0.00)	1(0.79)	9(7.14)
ปริญญาตรี	72(57.14)	12(9.52)	17(13.49)	101(80.15)
ปริญญาโท	10(7.94)	2(1.59)	4(3.17)	16(12.71)

ตาราง 11 (ต่อ)

หน่วย: คน(ร้อยละ)

รูปแบบการออม				
ข้อมูลส่วนบุคคล	สถาบัน การเงิน	ไม่ใช่สถาบัน การเงิน	ทั้ง 2 แบบ	รวม
จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว				
1-2 คน	46(36.51)	5(3.97)	15(11.90)	66(52.38)
3-4 คน	29(23.02)	8(6.35)	5(3.97)	42(33.33)
มากกว่า 4 คน	15(11.90)	1(0.79)	2(1.59)	18(14.29)

ที่มา: การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม

2.2.1 รูปแบบการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ วิเคราะห์โดยการคำนวณความถี่ และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จากตาราง 11 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นเพศหญิงมีการออมมากที่สุด ผู้ที่ออมเงินส่วนใหญ่เป็นการออมในสถาบันการเงิน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.65 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีอายุ 31-40 ปี มีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีสถานภาพโสดมีผู้ออมมากที่สุด โดยมีผู้ออมในสถาบันการเงินมากที่สุดจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.65 พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีผู้ออมมากที่สุด โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ออมเงินจะออมในสถาบันการเงิน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีการออมมากที่สุด โดยมีการออมที่สถาบันการเงิน จำนวนทั้งหมด 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.51

2.2.2 รูปแบบการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ วิเคราะห์โดยการคำนวณความถี่ และร้อยละของข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย อาชีพ ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ตามตาราง

ตาราง 12 รูปแบบการออมจำแนกตามปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

หน่วย: คน(ร้อยละ)

รูปแบบการออม				
ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	สถาบันการเงิน	ไม่ใช่สถาบันการเงิน	ทั้ง 2 แบบ	รวม
อายุนาน				
ต่ำกว่า 10 ปี	49(38.89)	10(7.94)	11(8.73)	70(55.55)
11-20 ปี	35(27.78)	4(3.17)	9(7.14)	48(38.09)
มากกว่า 20 ปี	6(4.76)	0(0.00)	2(1.59)	8(6.36)
(อายุนานต่ำสุด 1 ปี อายุนานสูงสุด 22 ปี)				
ตำแหน่งงาน				
พนักงานระดับ 1-5	64(50.79)	10(7.94)	14(11.11)	88(69.84)
พนักงานระดับ 6 ขึ้นไป	26(20.63)	4(3.17)	8(6.35)	38(30.16)
รายได้ต่อเดือน				
น้อยกว่า 20,000 บาท	18(14.29)	7(5.56)	1(0.79)	26(20.63)
20,001-30,000 บาท	39(30.95)	3(2.38)	13(10.32)	55(43.65)
30,001 - 40,000 บาท	21(16.67)	2(1.59)	5(3.97)	28(22.22)
มากกว่า 40,000 บาท	12(9.52)	2(1.59)	3(2.38)	17(13.50)
ต่ำสุด 12,000 บาท สูงสุด 59,900 บาท				

ตาราง 12 (ต่อ)

หน่วย: คน(ร้อยละ)

รูปแบบการออม				
ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	สถาบันการเงิน	ไม่ใช่สถาบันการเงิน	ทั้ง 2 แบบ	รวม
ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน				
น้อยกว่า 10,000 บาท	18(14.29)	7(5.56)	1(0.79)	26 (20.63)
10,001-20,000 บาท	39(30.95)	3(2.38)	13(10.32)	55 (43.65)
20,001-30,000 บาท	21(16.67)	2(1.59)	5(3.97)	28(22.22)
มากกว่า 30,000 บาท	12(9.52)	2(1.59)	3(2.38)	17 (13.50)
(ต่ำสุด 1,000 บาท สูงสุด 35,000 บาท)				
ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ				
น้อยกว่า 1,000 บาท	16(12.70)	14(3.17)	2(1.59)	22(17.46)
1,001-5,000 บาท	70(55.56)	10(7.94)	19(15.08)	99(78.57)
5,001-10,000 บาท	3(2.38)	0(0.00)	0(0.00)	3 (2.38)
มากกว่า 10,000 บาท	1 (0.79)	0(0.00)	1(0.79)	2 (1.59)
(ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 11,000 บาท)				
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ				
น้อยกว่า 1,000 บาท	13(10.32)	3(2.38)	2(1.59)	18(14.30)
1,001- 5,000 บาท	47(37.30)	7(5.56)	15(11.90)	69 (54.76)
5,001-10,000 บาท	17(13.49)	3(2.38)	4(3.17)	24(19.04)
มากกว่า 10,000 บาท	13(10.32)	1(0.79)	1(0.79)	15 (11.90)
(ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 12,000 บาท)				

ที่มา: การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม.

จากตาราง 12 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอายุงานน้อยกว่า 10 ปี มีผู้ที่ออมมากที่สุด โดยมีการออมในสถาบันการเงินจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตำแหน่งงานระดับ 1-5 มีการออมมากที่สุด โดยมีผู้ที่ออมในสถาบันการเงินมากที่สุด 64 คน คิดเป็นร้อยละ 50.79 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีรายได้ต่อเดือน เท่ากับ 20,000 – 30,000 บาท โดยมีผู้ออมมากที่สุด โดยมีการออมเงินส่วนใหญ่ในสถาบันการเงินจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน เท่ากับ 10,001-20,000 มีผู้ออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน เท่ากับ 1,001-5,000 บาท มีผู้ออมมากที่สุด โดยมีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุดจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เท่ากับ 1,001-5,000 บาท มีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30

2.3 จุดมุ่งหมายในการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า มีการออมไว้เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน และเป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เพื่อเป็นใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อลดหย่อนภาษี หวังผลตอบแทน เพื่อการศึกษา และเพื่อซื้อสินทรัพย์ สามารถแสดงได้ดังนี้

ตาราง 13 ค่าร้อยละจุดมุ่งหมายในการออมจำแนกตามระดับความคิดเห็น

หน่วย: คน(ร้อยละ)

จุดมุ่งหมายในการออม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนใน					
อนาคต	35(27.77)	62(49.20)	19(15.07)	1(0.79)	0
เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	56(44.44)	49(38.88)	10(7.93)	1(0.79)	0
เพื่อซื้อสินทรัพย์	1(0.79)	5(3.96)	34(26.98)	45(35.71)	31(24.60)
เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว	31(24.60)	47(37.30)	27 (21.42)	8(6.35)	1(0.79)
เพื่อการลดหย่อนภาษี	19(15.08)	33(26.19)	49(38.88)	10(7.93)	2(1.58)
เพื่อผลตอบแทน	47(37.30)	40(31.74)	20(15.87)	6(4.76)	1(0.79)
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	21(16.66)	27(21.42)	27(21.42)	21(16.66)	3(2.38)
เพื่อผลตอบแทนอื่น ๆ	0	3(2.38)	0	1(0.79)	1(0.79)

ที่มา: การคำนวณจากข้อมูลในแบบสอบถาม.

จากตาราง 13 พบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และจุดมุ่งหมายการออมเพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เพื่อผลตอบแทน เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว และเพื่อการลดหย่อนภาษี อยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด มีจำนวน 62, 49, 47 และ 40 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 49, 39, 37 และ 32 ตามลำดับ ในขณะที่ จุดมุ่งหมายในการออมเพื่อลดหย่อนภาษี อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 39

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งแบบจำลองที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของลักษณะทั่วไปและลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม กับจำนวนเงินออม กำหนดให้เป็นดังนี้

$$S = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + b_{10}X_{10} + e$$

โดยที่

S = การออมของพนักงานในรูปของตัวเงิน (บาท)

X_1 = เพศ

X_2 = อายุ(ปี)

X_3 = สถานภาพการสมรส

X_4 = ตำแหน่งงาน

X_5 = ระดับการศึกษา(ปี)

X_6 = จำนวนสมาชิกในครอบครัว(คน)

X_7 = อายุงาน(ปี)

X_8 = รายได้ต่อเดือน(บาท)

X_9 = ค่าใช้จ่ายต่อเดือน(บาท)

X_{10} = ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน(บาท)

$b_0, b_1, b_2, \dots, b_{10}$ = พารามิเตอร์

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

จากแบบจำลองข้างต้นเมื่อนำมาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้วได้ดังนี้

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญของ t ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยของ ปัจจัย (B)	ค่าความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าสถิติ t	ระดับ นัยสำคัญ ของ t
(constant)	-278.1230	3701.0524	-0.0751	0.940 ^{ns}
เพศ (X_1)	2104.7928	994.0362	2.1174	0.038 ^{ns}
อายุ (X_2)	-77.7798	105.3897	-0.7380	0.463
สถานภาพการสมรส (X_3)	1076.2438	946.2409	1.1374	0.260 ^{ns}
ระดับการศึกษา (X_4)	-1233.1217	1077.9013	-1.1440	0.257 ^{ns}
จำนวนสมาชิก (X_5)	-1.9288	0.3154	-6.1154	0.000***
อายุงาน (X_6)	-88.5229	168.4800	-0.5254	0.257 ^{ns}
ตำแหน่งงาน (X_7)	408.0967	1318.5261	0.3095	0.758 ^{ns}
รายได้ต่อเดือน (X_8)	0.9799	0.0585	16.7610	0.000***
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (X_9)	-0.9913	0.0692	-14.3148	0.000***
ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน (X_{10})	-863.4358	638.6609	-1.3519	0.182 ^{ns}
R	0.941			
R Square	0.885			
Adjusted R Square	0.864			
Sig. F	0.000			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
 ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โดยอาศัยวิธีการทางสถิติในรูปของการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังนี้

$$S = -278.1230 + 2104.792X_1 - 77.779X_2 + 1076.243X_3 - 1233.121X_4 - 1.9288X_5 + 88.5229X_6 + 408.096X_7 + 0.979X_8 - 0.991X_9 - 863.435X_{10}$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ส่วน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอายุงาน ตำแหน่งงานและค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ทุกตัวพบว่า ตัวแปรอิสระ ทั้ง 10 ตัวแปร สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ที่มีค่าเท่ากับ 0.864 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน ประมาณร้อยละ 88.56 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 11.43 เป็นผลกระทบจากปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่ได้นำเข้ามาในสมการ

เมื่อทำการตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทำการประมาณค่าใหม่ ได้ค่าดังนี้

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญของ t ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยของ ปัจจัย (B)	ค่าความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าสถิติ t	ระดับ นัยสำคัญ ของ t
(constant)	-740.6573	841.7709	-0.8799	0.3807
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (X_5)	-1.3756	0.1882	-7.3096	0.000***
รายได้ต่อเดือน (X_8)	0.8008	0.0367	21.8291	0.000***
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (X_9)	-0.8818	0.0526	-16.7666	0.000***
R	0.897			
R Square	0.805			
Adjusted R Square	0.800			
Sig. F	0.000			

หมายเหตุ: *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

และเมื่อตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 90 ออกแล้วทำการประมาณค่าสมการใหม่จะได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

$$S = -740.6573 - 1.3756X_5 + 0.800X_8 - 0.881X_9$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หลังจากตัดตัวแปรอิสระที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แล้วพบว่า ตัวแปรอิสระ ทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทดสอบ

นัยสำคัญทางสถิติของปัจจัยที่มีต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทุกตัวแปร พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.99 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.864 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัย สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน ได้ประมาณร้อยละ 86.40 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 13.60 เป็นผลกระทบจากปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่ได้นำเข้ามามีในสมการ

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ t แล้วพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ดังนี้

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (X_5) ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นลบเท่ากับ -1.3756 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ถ้าหากพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คน ส่งผลให้มีการออมลดลง 1.3756

รายได้ต่อเดือน (X_8) ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 0.801 หมายถึง ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ถ้าหากรายได้ต่อเดือน ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลทำให้การออมเพิ่มขึ้น 0.801 บาท

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (X_9) ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นลบเท่ากับ -0.881 หมายถึง ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท มีผลทำให้จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ลดลง 0.881 บาท

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่เกี่ยวกับรูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายในการออม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในด้านรูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายในการออม
2. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางส่งเสริมการออมในรูปแบบต่างๆ และสถาบันการเงิน นำไปใช้ในการกำหนดผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และจัดหาแหล่งเงินออม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือพนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชาของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 725 คน ที่ปฏิบัติงานตั้งแต่เดือน มกราคม 2554 ถึงปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยการสุ่มจากระดับของพนักงานระดับปฏิบัติการและระดับบังคับบัญชา ในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีตำแหน่งงานและรายได้ในระดับเดียวกัน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้สูตร Yamane และกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกิน ร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 258 ตัวอย่าง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ หรือตามความสะดวก (Accidental Sampling or Convenience Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตร Yamane และกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกิน ร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 258 ตัวอย่าง
2. วิธีการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลโดยการกำหนดจำนวนตัวอย่างคือพนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 258 ตัวอย่าง

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย(Simple Random Size)โดยใช้สูตร Yamane และกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกิน ร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 258 ตัวอย่าง
2. วิธีการเลือกตัวอย่างตามสะดวก(Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลโดยการกำหนดจำนวนตัวอย่างคือพนักงานระดับปฏิบัติการและบังคับบัญชาในบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 258 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการวิจัย โดยกำหนดรูปแบบของคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended question) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้และค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม จำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยแหล่งข้อมูลของผู้วิจัย คือ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม จำนวน 258 ชุด ที่ผู้วิจัยได้เข้าไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อทำการแจกแบบสอบถามกับพนักงานระดับบังคับบัญชาและพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งการเก็บข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้ใช้เวลาทั้งหมด 2 สัปดาห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ได้เสร็จแล้วนำมาบันทึกลงใน File เพื่อทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการแจกแจงความถี่ของตัวแปรทุกตัวแล้วคำนวณ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการดังนี้
 - 3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นค่าร้อยละ
 - 3.2 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับ อายุงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ต่อเดือนของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นค่าร้อยละ
 - 3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในด้านจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม คิดเป็นค่าร้อยละ
 - 3.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์พฤติกรรมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ในเรื่องของ จำนวนเงินออม รูปแบบการออมและจุดมุ่งหมายในการออม
 - 3.5 การวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อการออมพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยการนำเอาสมการถดถอยเชิงพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ กับปัจจัยอื่นๆ ที่กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลต่อไป โดยใช้การคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่เกี่ยวกับรูปแบบการออม จำนวนเงินออม และจุดมุ่งหมายในการออม ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงตารางแบบร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. ตามความมุ่งหมายที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา คือ จำนวนเงินออม ซึ่งตัวแปรอิสระประกอบไปด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) สำหรับอธิบายความแตกต่างของตัวแปร เกี่ยวกับจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม ในการวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear Regression) ในการทดสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 64.29 และมีกลุ่มตัวอย่างอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.48 มีจำนวนใกล้เคียงกัน กับกลุ่มตัวอย่างอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.57 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 61.11 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.16 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38

พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่มีอายุงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.56 พนักงานระดับ 1 ถึง 5 มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 69.84 กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน มากที่สุดช่วง 15,001-20,000 คิดเป็นร้อยละ 24.60 มีค่าใช้จ่ายสินค้า/บริการต่อเดือนมากที่สุดในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.57 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ต่อเดือนส่วนใหญ่ 1,001- 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 78.5 และมี ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ต่อเดือนส่วนใหญ่ 1,001- 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.76

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำแนกเป็น จำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ आयงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยแสดงเป็นจำนวน และร้อยละ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1 เพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย พบว่าเพศหญิงมีการออมที่ระดับต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.37 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอายุ 26-30 ปี มีการออมมากที่สุด โดยส่วนใหญ่ออมต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 ในขณะที่ อายุ 35-40 ปี ส่วนใหญ่มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.32 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท โดยมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการออมส่วนใหญ่อยู่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และโดยส่วนใหญ่พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีการออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19

หากวิเคราะห์จากข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่าพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี มีการออมส่วนใหญ่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พนักงานระดับปฏิบัติการ 1-5 เป็นพนักงานที่มีการออมมากที่สุดโดยส่วนใหญ่ออมที่ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 ส่วนพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่รายได้ 25,001-30,000 บาทและรายได้ 15,001-20,000 มีจำนวนการออมมากที่สุด โดยเงินออมน้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 รองลงมาคือพนักงานที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท โดยการออมที่น้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สำหรับพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการ เท่ากับ 5,001-10,000 บาท มีผู้ที่ออมมากที่สุด โดยมีผู้ออมส่วนใหญ่ออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.08 ในขณะที่ผู้ที่มีรายจ่ายต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีการออมน้อยที่สุดโดยมีการออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 และพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเท่ากับ 1,001 – 5,000 บาทมีผู้ออมมากที่สุด โดย ส่วนใหญ่ออมน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และสุดท้าย พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด) เท่ากับ 1,001-5,000 บาท เป็นผู้

ที่มีการออมมากที่สุด โดยมีผู้ที่ออมมากที่สุด โดยมีการออมเท่ากับ 1,001 -5,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.02

2.2 รูปแบบการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการวิเคราะห์รูปแบบ และจำแนกเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า เพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย มีการออมในสถาบันการเงิน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.65 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ในขณะที่ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 31 ปี มีการออมในสถาบันการเงินและไม่ใช้สถาบันการเงินจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 สำหรับผู้ที่มีสถานภาพโสดมีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.36 การศึกษาระดับปริญญาตรีมีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 57.14 จำนวนสมาชิก ในครอบครัว 1-2 มีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.51

สำหรับการออมในสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะออมในรูปของเงินฝากธนาคาร จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมา คือการออมในรูปแบบของการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตและสลากออมสิน สลาก ธกส. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 การออมในรูปแบบการซื้อกองทุนต่างๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 การออมในรูปของการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์และซื้อพันธบัตรรัฐบาล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 นอกจากการออมในสถาบันการเงินแล้วยังมีการออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงินอีกด้วย ซึ่งการออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงินพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีการออมในรูปของการซื้อสินทรัพย์

การออมที่ไม่ใช่สถาบันการเงินของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่ออมในรูปของทองคำ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาออมโดยการซื้อคอนโดมิเนียม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 ออมในรูปแบบของการซื้อที่ดิน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ออมในรูปแบบอื่น ๆ (เล่นแชร์ ปล่อยเงินกู้) จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 2.38 มีการออมโดยซื้อบ้านเดี่ยวจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 และการออมโดยการซื้อรถยนต์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79

2.3 จุดมุ่งหมายในการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

จุดมุ่งหมายในการออมโดยทั่วไปพบว่าพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินมากที่สุดจำนวน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ส่วนจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว เพื่อผลตอบแทน เพื่อเป็นทุนการศึกษา อยู่ในระดับมาก มากที่สุด จำนวน 62, 47, 40, 27 คน ตามลำดับ

คิดเป็นร้อยละ 49.20, 37.30, 31.74, และ 21.42 ตามลำดับ จุดมุ่งหมายในการออมเพื่อลดหย่อนภาษี อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.88 และจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อซื้อสินทรัพย์ อยู่ในระดับน้อย มากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีตัวแปรอิสระทั้งหมด 10 ตัวแปร และเมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง พบว่า ตัวแปรอิสระเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมของกลุ่มตัวอย่างมี 3 ตัวแปร คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นดังกล่าว และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.805 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยจำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนได้ประมาณร้อยละ 80.53 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 19.46 เป็นผลกระทบจากปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาเข้ามาในสมการ

จากค่าสถิติ t แล้วพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการออมของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (X_5) ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเท่ากับ -1.756 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้วถ้ากลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คน จะส่งผลให้มีการออมลดลง 1.3756 บาท

รายได้ต่อเดือน (X_6) ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์(B) มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 0.800 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ถ้ารายได้ต่อเดือน ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้การออมเพิ่มขึ้น 1 บาท มีผลทำให้จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น 0.800 บาท นั่นคือค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (Marginal Propensity to Save: MPS) เท่ากับ 0.800

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (X_9) ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นลบเท่ากับ -0.881 หมายถึง ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท มีผลทำให้จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ลดลง 0.881 บาท

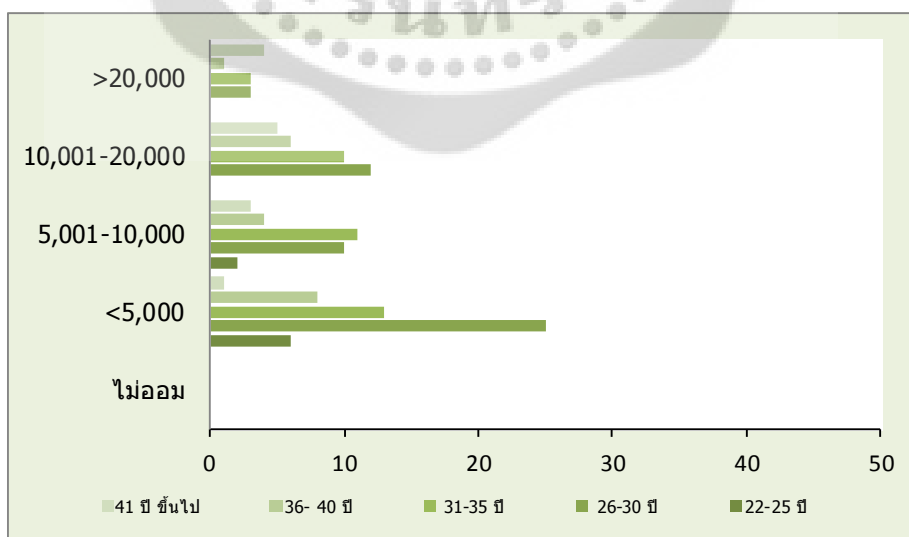
อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์

จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันจึงทำให้แนวการปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีความวิตกกังวล หรือขาดความมั่นใจหรือมั่นคง จะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติ ทักษะคติ โดยเพศหญิงมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย ดังนั้นเพศหญิงจึงต้องการความมั่นคง จึงสะท้อนไปที่การออมการออมจึงออกมาเป็นมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างที่ อายุ 26 – 30 ปี มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่อายุน้อยกว่า 30 ปี และเมื่ออายุน้อยระยะเวลาการทำงานน้อยจึงมีรายได้น้อยตามไปด้วยดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จึงมีความสามารถในการออมต่ำกว่า 5,000 บาท

ภาพประกอบ 7 อายุกับระดับการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับรายได้ตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life cycle Theory) คือพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่มาก เป็นช่วงเวลาของการเริ่มต้นวัยทำงาน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย การซื้อสินค้าและบริการ แล้วนำมาเก็บออม จึงมีจำนวนน้อยตามไปด้วย และเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น รายได้มากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในการออมได้มากขึ้นด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544: 4-6) ได้ระบุว่า การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่มีภาระรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้กลุ่มดังกล่าวจำเป็นต้องออมมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่ง และมั่นคงให้รายได้ที่แน่นอนระยะยาว ดังนั้นผู้ที่มีสถานภาพโสดจึงมีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ถึงแม้พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีสถานภาพโสด บางคนจะมีรายได้สูงขึ้นตามความสามารถในการทำงานและการปรับตำแหน่ง เนื่องจากการใช้เงินคนเดียวโดยไม่ได้รับผิดชอบต่อครอบครัวดังนั้นผู้ที่มีสถานะภาพโสด อาจใช้จ่ายเงินตามความต้องการได้อย่างไม่จำกัดและไม่มีภาระผูกพัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีจำนวนเงินออมในช่วง 10,001-20,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อาจมีความคาดหวังในเรื่องผลตอบแทนที่สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งอธิบายได้จากรูปแบบการออม ตามสัดส่วนแล้วกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีการออมทั้งในสถาบันการเงินและไม่ใช้สถาบันการเงิน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังผลตอบแทนและมีการกระจายการออมในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท โดยที่มีการออมทั้งแบบ คือในสถาบันการเงินและไม่ใช้สถาบันการเงินมากที่สุด ซึ่งการที่ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีการออมมากที่สุดนั้นอาจเกิดจากการที่บุคคลมีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ ทำให้บุคคลกลุ่มดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องมีการออมเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่ง และมั่นคง สอดคล้องกับ เพชรี ชุมทรัพย์ ตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน ที่กล่าวว่า การมีครอบครัว ทำให้มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว จึงต้องมีการออมเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่งให้กับครอบครัว แต่ในขณะที่ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกที่มากกว่า 4 คน ทำการออมน้อยลงเพราะมีภาระการค่าใช้จ่ายสินค้าบริการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ มากเกินไปจึงมีจำนวนเงินออมน้อยลง

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุนาน น้อยกว่า 10 ปี มีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 และออมในสถาบันการเงินมากที่สุด การที่กลุ่มตัวอย่างที่อายุนานต่ำกว่า 10 ปี มีการออมจำนวนมากนั้นเนื่องจากว่าเป็นช่วงที่อยู่ในวัยเริ่มต้นการทำงาน และยังไม่มีภาระการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวผู้ที่

ทำงานในเป็นระยะเวลานานกว่า ทำให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพน้อยกว่าผู้ที่ทำงานระดับตำแหน่งนี้เป็นเวลานานสอดคล้อง กับทฤษฎีวิวัจกรของชีวิต (Life cycle Theory) และเมื่อระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า จึงทำให้มีระยะเวลาในการหารายได้น้อยกว่า รายได้ที่ได้รับจากการทำงานก็น้อยตามไปด้วย และเมื่อรายได้น้อยเมื่อหักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว ก็จะเหลือเงินไว้เก็บออมน้อยตามไปด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนช่วง 15001-20,000 มีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด และออมในสถาบันการเงินมากที่สุด เนื่องจากผู้ที่มีรายได้น้อยเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วก็จะเหลือเงินไว้เก็บออมน้อยตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่อง การออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน ของปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์ ซึ่งพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงก็จะออมและลงทุนมากตามไปด้วย และสอดคล้องกับทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์ (Absolute income Hypothesis) รายได้สัมบูรณ์ คือ ปริมาณรายได้ที่ผู้บริโภคได้รับ จอห์น เมนาร์ด เคนส์ กล่าวว่า รายได้สัมบูรณ์ เป็นตัวกำหนดอัตราการบริโภค การที่ผู้บริโภคจะใช้จ่ายเงินไปในการบริโภค และเก็บรายได้ไว้ในรูปของเงินออมเป็นสัดส่วนเท่าใดนั้น จะขึ้นอยู่กับว่าเขามีรายได้เท่าใด

กลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการต่อเดือน 5001-10,000 มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด และมีการออมในสถาบันการเงินมากที่สุด อาจจะเนื่องจากกว่าผู้ที่มีรายจ่ายน้อยเพราะรายได้ต่อเดือนน้อย และผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่าก็อาจจะมียาได้ต่อเดือนสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีรายได้ถาวรของ มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) มีความเห็นว่าบุคคลจะกำหนดระดับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคโดยอิงกับระดับรายได้ถาวร (Permanent income) หรือระดับรายได้ในระยะยาว (Long term income) และความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมซึ่งเป็นค่าที่บอกให้ทราบว่าเมื่อรายได้ที่เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท จำนวนเงินออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร จากหลักการที่ว่าเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น บุคคลจะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงมีเงินเหลือไว้เก็บออมได้น้อยลง

จุดมุ่งหมายของการออมพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ในภาพรวมคือ มีการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมากที่สุด เนื่องจากกรณีที่ต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากโดยไม่ได้คาดหมาย กลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสำคัญกับการออมประเภทนี้มากที่สุด และด้วยกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทเอกชนรายได้ของบริษัทขึ้นอยู่กับผลประกอบการ และวัฏจักรทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการจ้างพนักงานด้วย

จุดมุ่งหมายของการออมเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว เพื่อผลตอบแทน เพื่อเป็นทุนการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีจุดประสงค์ในการออมเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เนื่องจากรายได้ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เป็นรายได้ที่แน่นอนดังนั้น รายได้ขึ้นอยู่กับผลประกอบการของบริษัทและสภาวะ

เศรษฐกิจของปีนั้น ๆ จึงมีความเสี่ยงต่อการเลิกจ้างจึงมีการออมเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต รองรับความไม่แน่นอนของงานประจำ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเองและครอบครัว

สำหรับจุดมุ่งหมายของการออม ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อลดหย่อนภาษี อยู่ในระดับปานกลางนั้น เนื่องจากรายได้ที่ได้รับจากเงินเดือนและโบนัส มีอัตราที่ไม่สูงมากทำให้ภาษีที่ต้องชำระอยู่ในอัตราที่ไม่สูงมากจนเกินไป จึงทำให้พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้ให้ความสำคัญมากนักจึงมีจุดมุ่งหมายการออมเพื่อลดหย่อนภาษีอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มี 3 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่อเดือน

$$S = -740.6573 -1.3756X_5 + 0.800X_8 - 0.881X_9$$

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (X_5) จากสมการการออมถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คนจะส่งผลให้มีการออมลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น ตัวอย่างที่มีสถานภาพดังกล่าวต้องออมเงินไว้เป็นหลักประกันความมั่นคงของตนเองและครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ วรเวศน์ สุวรรณระดา และสมประวิณ มั่นประเสริฐ ที่ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย ที่กล่าวว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในการดำรงชีวิตมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจออมเงินในระยะยาว ได้แก่ การหย่าร้าง ซึ่งกรณีที่มีผู้มีงานทำอยู่ในสถานะสมรส หรือหย่าร้าง จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจออมระยะยาว ในทางบวกอย่างเห็นได้ชัด เพราะสถานภาพดังกล่าว อาจจะประสบปัญหาทางการเงินยามชราภาพ ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่จะออมมากขึ้น

รายได้ต่อเดือน (X_8) ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 0.800 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ถ้าหากรายได้ต่อเดือน ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้การออมเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า ถ้าหากมีรายมากขึ้น ก็จะมีออมมาก ถ้าหากมีรายได้น้อยก็มีแนวโน้มที่จะอมน้อยตามไปด้วย สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ของ ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์ (2550) ที่พบว่า เงินเดือน

หรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส และรายได้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินออมของกลุ่มตัวอย่างในทางบวก ชัยยศ สรรพทรัพย์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนเกษตรกร อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ปีการเพาะปลูก 2547/48 จากการศึกษาพบว่า รายได้สุทธิทางการเกษตร ของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับการออมในทางบวก โดยที่ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมจากรายได้สุทธิทางการเกษตรมีค่าเท่ากับ 0.195 และค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมจากรายได้สุทธินอกภาคเกษตรมีค่าเท่ากับ 0.01478 และชูลีรัตน์ คงเรือง และประภาสิต อินสุวรรณ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยกำหนดสัดส่วนการออมของครัวเรือน: กรณีศึกษา หมู่ที่ 7 ตำบลหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จากการศึกษาพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออม โดยมีค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออมเท่ากับ 0.002

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (X_9) ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) มีค่าเป็นลบเท่ากับ -0.881 หมายถึง ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท มีผลทำให้จำนวนเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ลดลง 0.881 บาท และสอดคล้องกับการศึกษาของชูลีรัตน์ คงเรือง และประภาสิต อินสุวรรณ ที่ได้ศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยกำหนดสัดส่วนการออมของครัวเรือน : กรณีศึกษา หมู่ที่ 7 ตำบลหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับสัดส่วนการออมต่อรายได้ของครัวเรือน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่มีอายุงาน 1-10 ปี มีออมในสถาบันการเงิน ที่จำนวนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 โดยที่จุดมุ่งหมายของการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากคือการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว แต่จำนวนเงินออมของผู้ออมยังอยู่ในระดับต่ำอยู่ ดังนั้นควรจะหามาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้นโดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมเหล่านี้เพิ่มขึ้น เพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้ มีความต้องการการออมเพิ่มขึ้น
2. จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คนทำให้การออมลดลง 1.756 จึงควรมีการวางแผนครอบครัวและไม่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากเกินไป

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหากจำนวนค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้จำนวนเงินออมของ ลดลง 0.881 บาท ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนด้านค่าใช้จ่ายต่อจำนวนสมาชิกอย่างเหมาะสมถ้ามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากเกินไปทำให้จำนวนเงินที่เหลือเพื่อการออมลดน้อยลงด้วย

4. ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (MPS) ของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้คือ 0.800 ซึ่งเป็นค่าที่ค่อนข้างสูง และแสดงถึงประชากรกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะออมสูง ดังนั้น สถาบันการเงินที่มีความต้องการจะระดมเงินออม ควรจะมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงิน หรือควรมาตรการส่งเสริมต่างๆ ออกมาเพื่อดึงดูดความสนใจในการออมของประชากรกลุ่มนี้ให้มากขึ้นในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจและสังคมต้องเผชิญกับความเสี่ยงรอบด้าน อาจมีเหตุการณ์คาดไม่ถึงเช่นอุบัติเหตุ หรือเจ็บไข้ได้ป่วยจะเกิดกับตนเองและครอบครัวเมื่อไหร่ หากไม่มีการเตรียมรับมือเอาไว้ ทรัพย์สินเงินทองที่เก็บสะสมมาตลอดชีวิตอาจหมดไปเพียงเพราะถูกสารพัดความเสี่ยงทั้งหลายจุใจโดยไม่ทันตั้งตัวมีตัวช่วย “ปกป้องความมั่งคั่ง” (Wealth Protection) หรือวางแผนการออมเพื่อใช้ในอนาคต ดังคำกล่าวที่ว่า ออมเงินในวันนี้ มีเงินใช้ในวันข้างหน้า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการออมของพนักงานในกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มการผลิตและบริการ และลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการออมในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน โดยละเอียดถึงจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออม
3. การกำหนดขอบเขตที่เป็นคำถามปลายเปิดมากเกินไป ทำให้ค่าเฉลี่ยที่ได้อธิบายพฤติกรรม เป็นกลุ่มใหญ่ไม่สามารถ แยกเฉพาะตำแหน่งได้อย่างละเอียด
4. ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง อาจเป็นจำนวนที่ไม่สะท้อนตามความเป็นจริง เนื่องจากมีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลของบริษัท

บรรณานุกรม

- ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์. (2551). “การออม และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน.
สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิกุล ปัญญา. (2554). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัท
หลักทรัพย์. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา สายคณิต. (2544). หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น : มหเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: บริษัทเยียร์บุ๊ค
พับลิชเชอร์ จำกัด.
- รดา อดุลย์วัฒนกุล. (2549). ปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนและพฤติกรรมการออม
ภาคครัวเรือน ในประเทศ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิริณีย์ พุกนันทน์ (2549). ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์การเจริญเติบโตและพฤติกรรมการออมของ
พนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน กรณีศึกษา: บริษัท การบินไทย จำกัด
(มหาชน)” จาก <http://www.fpo.go.th/S-I/Data.php?DBIndex=mysql&Language=Thai>
- วรเวศม์ สุวรรณระดา และสมประวิณ มันประเสริฐ (2551). ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มี
งานทำในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
- ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์. (2550). “พฤติกรรมการออมเพื่อการเตรียมเกษียณอายุของลูกจ้าง
สถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร”
- อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2540). เศรษฐศาสตร์มหภาค. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย 335
- Benhabib, Jess; & Bisin, Alberto. (2005). Modeling internal commitment mechanisms and
self-control: A neuroeconomics approach to consumption-saving decisions.
Games and Economic Behavior, 52, 460 – 492.
- Deaton, Angus. (2005). *Franco Modigliani and the Life Cycle Theory of Consumption*.
Paper presented at the Convegno Internazionale Franco Modigliani, Accademia
Nazionale dei Lincei, Rome, February 17th-18th, 2005.
- John Maynard Keynes, *The General Theory of Employment, Interest and Money* (London,

Machillan and Co. 1936) P.36.

Levin, Laurence. (1998). Are assets fungible? Testing the behavioral theory of life-cycle Savings. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 36, 59-83

Milton Friedman in 1957 the Permanent-income hypothesis *Journal of Economic Literature* Vol. 30, No. 4 (Dec., 1992), pp. 2129-2132 : American Economic association

Poshy yanada Roong.(1995). Private Saving in Thailand : Determining Factor and channels for Mobilization. Policy analysis and Assessment. Bank of Thailand

Wells, Cassandra. (2000). *An integrative model of psychological and economic factors to better predict consumer saving behavior: theoretical foundations and an empirical investigation*. Dissertation (Ph.D.). Georgia Institute of Technology

Yamane Taro. (1973). *Statistics: an Introduction Analysis*. 3rd ed New york: Harper And Raw.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ ในการทำสารนิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนายกฤตภาส เลิศสงคราม เป็น ผู้วิจัย และขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ตรงกับ ความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการออม

หมายเหตุ : ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้ข้อมูลที่ได้มาในการศึกษาในครั้งนี้ เท่านั้น ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามจนครบถ้วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

1.2 อายุ..... ปี

1.3 สถานภาพ

☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง/ ม่าย

1.4 ระดับการศึกษา

☐ ปวช.-ปวส. ☐ปริญญาตรี ☐ปริญญาโท หรือสูงกว่า

1.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมผู้ตอบแบบสอบถาม)

☐ 1-2 คน ☐ 3- 4 คน ☐ 4 คนขึ้นไป

1.6 อายุ..... ปี

1.7 ตำแหน่งงาน

- ☐ พนักงานระดับปฏิบัติการ(ระดับ 1-5) ☐ พนักงานระดับบังคับบัญชา(ระดับ 6 ขึ้นไป)

1.8 รายได้ โดยเฉลี่ย.....บาท/เดือน

1.9 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการโดยประมาณ.....บาท/เดือน

1.10 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพโดยประมาณ.....บาท/เดือน

1.11 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (เบ็ดเตล็ด).....บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการออม

2.1 หลังหักค่าใช้จ่ายแล้วท่านมีเงินเหลือสำหรับการออมโดยเฉลี่ย.....บาท/เดือน

2.2 หากท่านมีการออม ท่านจะเลือกออมในรูปแบบใด(เลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

☐ ในสถาบันการเงิน จำนวน.....บาท/เดือน (ไปตอบข้อ 2.3)

☐ การออมในรูปแบบของสินทรัพย์ (ทองคำ เครื่องประดับ ที่ดิน อสังหาริมทรัพย์)

จำนวนบาท/เดือน (ไปตอบข้อ 2.4)

2.3 หากท่านมีเงินออมในสถาบันการเงินท่านเลือกที่จะออมในรูปแบบใด(ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

☐ เงินฝากธนาคาร จำนวน.....บาท/เดือน

☐ ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน.....บาท/เดือน

☐ ซื้อกองทุนต่างๆ จำนวน.....บาท/เดือน

☐ ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต จำนวน.....บาท/เดือน

☐ พันธบัตรรัฐบาล จำนวนบาท/เดือน

☐ สลากออมสิน, สลาก ธกส. จำนวนบาท/เดือน

2.4 หากท่านมีการออมที่ไม่ใช่การ ฝากเงิน ซื้อพันธบัตร หุ้น สลากออมสิน สลาก ธ.ก.ส. ท่านเลือก
ออมในการซื้อสินทรัพย์ประเภทใด (โปรดระบุ).....

2.5 ท่านมีจุดมุ่งหมายในการออมอย่างไร

หัวข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต					
2. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
3. เพื่อซื้อสินทรัพย์					
4. เพื่อเป็นมรดกให้ครอบครัว					
5. เพื่อการลดหย่อนภาษี					
6. เพื่อผลตอบแทน					
7. เพื่อเป็นทุนการศึกษา					
8. เพื่อผลตอบแทนอื่นๆ.....					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายกฤตภาส เลิศสงคราม
วัน เดือน ปีเกิด	1 เมษายน 2520
ภูมิลำเนา	จ.กาฬสินธุ์
สถานที่เกิด	กาฬสินธุ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	125/113 บ้านพร้อมพัฒน สะพานสูง สะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ผู้จัดการส่วนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
สถานที่ทำงาน	บริษัท แอสสิริ (จำกัด) มหาชน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2555	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ